

VAKUUTUSVALVONTA

OHJE YLEISEN EDUN VAATIMISTA EHDOISTA

Anvisning om de villkor som det allmänna
bästa ställer

Conditions required by general good

OHJE

14.1.2003

Dnro 1/002/2003

Ulkomaisille ETA-vakuutusyhtiöille

Valtuutussäännös:

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä
annetun lain (398/1995) 8 §

Voimassaoloaika:

14.1.2003 – toistaiseksi

Muuttaa:

Vakuutusvalvontaviraston ohje 8/002/2001 kohdat 1.1.5, 1.3.6, 3.,4.

Lisää:

Vakuutusvalvontaviraston ohje 8/002/2001 kohta 1.1.2.1

YLEISEN EDUN VAATIMAT EHDOT

Vakuutusvalvontavirasto on tänään päättänyt ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) 8 §:n nojalla muuttaa ohjetta vakuutusliikkeen harjoittamista Suomessa koskevista yleisen edun vaatimista ehdoista sekä lisätä ohjeeseen uuden kohdan 1.1.2.1.

Ohje on voimassa 14.1.2003 alkaen toistaiseksi.

Yleisen edun vaatimia ehtoja koskeva ohje on myös Vakuutusvalvontaviraston internet-kotisivuilla (www.vakuutusvalvonta.fi).

Ylijohtaja

Hely Salomaa

Johtaja

Erja Rautanen

LIITTEITÄ Yleisen edun vaatimia ehtoja koskeva ohje

OHJE
15.5.2001

Valtuutussäännös:

Ulkomaisista vakuutusyhtiöistä
annetun lain (398/1995) 8 §

Dnro 8/002/2001

Voimassaoloaika:

15.5.2001 – toistaiseksi

Ulkomaisille ETA-vakuutusyhtiöille

Kumoo:

Vakuutusvalvontaviraston ohje 5/002/2000

Asia:

Yleisen edun vaatimat ehdot

Vakuutusvalvontavirasto on tänään päättänyt ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (389/95) 8 §:n nojalla antaa seuraavan ohjeen vakuutusliikkeen harjoittamista Suomessa koskevista yleisen edun vaatimista ehdoista.

Ohje on voimassa 15.5.2001 alkaen toistaiseksi.

Ylijohtaja

Markku Vesterinen

Päälakimies

Erja Rautanen

LIITE

Yleisen edun vaatimia ehtoja koskeva ohje

ANVISNING

14.1.2003 Dnr 1/002/2003

Till utländska EES-försäkringsbolag

Bemyndigande att meddela anvisningar:

8 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)

Giltighetstid:

14.1.2003 – tills vidare

Ändrar:

Försäkringsinspektionens anvisning 8/002/2001, punkterna 1.1.5, 1.3.6, 3., 4.

Tillfogar:

Försäkringsinspektionens anvisning 8/002/2001 punkt 1.1.2.1

DE VILLKOR SOM DET ALLMÄNNA BÄSTA STÄLLER

Försäkringsinspektionen har idag beslutat med stöd av 8 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) ändra anvisningen om de villkor som det allmänna bästa ställer för bedrivande av försäkringsrörelse i Finland och tillfoga anvisningen en ny punkt 1.1.2.1.

Anvisningen gäller från och med 14.1.2003 tills vidare.

Anvisning gällande de villkor som ställs av det allmänna bästa finns också i Försäkringsinspektionens internet hemsidor (www.vakuutusvalvonta.fi).

Överdirektör

Hely Salomaa

Direktör

Erja Rautanen

BILAGA

Anvisning gällande de villkor som ställs av det allmänna bästa

ANVISNING
15.5.2001

**Bemyndigande att meddela
anvisningar:**

8 § lagen om utländska
försäkringsbolag (398/1995)

Dnr 8/002/2001

Giltighetstid:

15.5.2001 – tills vidare

Till utländska EES-försäkringsbolag

Upphäver:

Försäkringsinspektionens
anvisning 5/002/2000

Angående:

De villkor som det allmänna bästa ställer

Försäkringsinspektionen har idag beslutat med stöd av 8 § lagen om utländska försäkringsbolag (389/1995) meddela följande anvisning om de villkor som det allmänna bästa ställer för bedrivande av försäkringsrörelse i Finland.

Anvisningen gäller från och med 15.5.2001 tills vidare.

Överdirektör

Markku Vesterinen

Chefsjurist

Erja Rautanen

BILAGA

Anvisning gällande de villkor som ställs av det allmänna bästa

INSTRUCTION

14.1.2003

Diary no 1/002/2003

To foreign EEA insurance companies

Authorization provision:

Section 8 of the Foreign Insurance Companies Act (398/1995)

In force:

14.1.2003 – until further notice

Amends:

Instruction of the Insurance Supervisory Authority 8/002/2001, sections 1.1.5, 1.3.6, 3., 4.

Adds:

Instruction of the Insurance Supervisory Authority 8/002/2001 section 1.1.2.1

CONDITIONS REQUIRED BY GENERAL GOOD

The Insurance Supervisory Authority has today decided on account of Section 8 of the Act on Foreign Insurance Companies (398/1995) to amend the instruction on the conditions required by general good for carrying on insurance business in Finland and to add a new section 1.1.2.1 to the instructions.

The instruction is in force from 14.1.2003 until further notice.

Instruction on conditions required by general good can also be found on the website of the Insurance Supervisory Authority (www.vakuutusvalvonta.fi).

Director General

Hely Salomaa

Director

Erja Rautanen

ENCLOSURE

Instruction on conditions required by general good

INSTRUCTION

15.5.2001

Authorization provision:

Section 8 of the Foreign
Insurance Companies Act (398/1995)

Diary no 8/002/2001

In force:

15.5.2001 – until further notice

To foreign EEA insurance companies

Repeals:

Instruction of the Insurance Supervisory
Authority 5/002/2000

Subject:

Conditions required by general good

The Insurance Supervisory Authority has today decided on account of Section 8 of the Act on Foreign Insurance Companies (398/1995) to issue the following instruction on the conditions required by general good for carrying on insurance business in Finland.

The instruction is in force from 15 May 2001 until further notice.

Director General

Markku Vesterinen

General Counsel

Erja Rautanen

ENCLOSURE

Instruction on conditions required by general good

Sisällysluettelo

1. OHJE YLEISEN EDUN VAATIMISTA EHDOISTA	11
1.1 Vakuutuslainsäädäntö	11
1.1.1 LAKI ULKOMAISISTA VAKUUTUSYHTIÖISTÄ (398/1995)	11
1.1.2 MARKKINOINTIA KOSKEVIA MÄÄRÄYKSIÄ VAKUUTUSYHTIÖLAIN (1079/1062) 14 A LUVUSSA	12
1.1.2.1 VAKUUTUSVALVONTAVIRASTON KANNANOTTO VAKUUTUSSÄÄSTÄMISEN MARKKINOINNISTA	12
1.1.3 VAKUUTUSSOPIMUSLAKI (543/1994).....	13
1.1.4 LAKI ERÄISIIN KANSAINVÄLISLUONTEISIIN VAKUUTUSSOPIMUKSIIN SOVELLETTAVASTA LAISTA (91/1993)	14
1.1.5 LIIKENNEVAKUUTUS	14
1.1.6 POTILASVAHINKO	16
1.1.7 LAKI YMPÄRISTÖVAHINKOVAKUUTUKSESTA (81/1998)	17
1.1.8 TAPATURMAVAKUUTUSLAKI (608/1948)	18
1.1.9 LAKI LIIKENNEVAKUUTUSLAIN PERUSTEELLA KORVATTAVASTA KUNTOUTUKSESTA (626/1991)	20
1.1.10 LAKI TAPATURMAVAKUUTUSLAIN PERUSTEELLA KORVATTAVASTA KUNTOUTUKSESTA (625/1991).....	20
1.1.11 Ns. INDEKSIKOROTUSLAIIT	21
1.2 Kuluttajansuoja	21
1.2.1 KULUTTAJANSUOJALAKI (38/1978).....	21
1.2.2 HENKILÖTIETOLAKI (523/1999)	23
1.3 Verot ja veroluonteiset maksut	23
1.3.1 VAKUUTUSMAKSUVERO	23
1.3.2 PALOSUOJELUMAKSU	24
1.3.3 LIIKENNETURVALLISUUSMAKSU	24
1.3.4 TYÖTURVALLISUUSMAKSU	24
1.3.5 TAPATURMAVAKUUTUSLAIN (608/1948) 58 PYKÄLÄN MUKAINEN MAKSU	25
1.3.6 TAPATURMA- JA LIIKENNEVAKUUTUSLAITOKSILTA PERITTÄVÄ MAKSU	25
2. LIITTYMISPAKKO	25
2.1 Liikennevakuutuskeskus	25
2.2 Potilasvakuutuskeskus.....	25
2.3 Ympäristövakuutuskeskus	26
2.4 Tapaturmavakuutuslaitosten liitto	26
3. VAKUUTUKSENHAKIJALLE JA -OTTAJALLE ANNETTAVIEN TIETOJEN KIELI	26
4. KULUTTAJIEN VAKUUTUSTOIMISTO JA LAUTAKUNTIEN SUOSITUKSET	27

Innehållsförteckning

1. DEN CENTRALA LAGSTIFTNINGEN GÄLLANDE BEDRIVANDE AV FÖRSÄKRINGSRÖRELSE I FINLAND	11
1.1 Försäkringslagstiftningen	11
1.1.1 LAGEN OM UTLÄNDSKA FÖRSÄKRINGSBOLAG (398/1995)	11
1.1.2 BESTÄMMELSER OM MARKNADSFÖRINGEN I 14 A KAP. LAGEN OM FÖRSÄKRINGSBOLAG (1979/1062)	12
1.1.2.1. FÖRSÄKRINGSINSPEKTIONENS STÄLLNINGSTAGANDE ÖVER MARKNADSFÖRING AV FÖRSÄKRINGSSPARANDE	12
1.1.3 LAGEN OM FÖRSÄKRINGSAVTAL (543/1994)	13
1.1.4 LAGEN OM TILLÄMPLIG LAG VID VISSA FÖRSÄKRINGSAVTAL AV INTERNATIONELL KARAKTÄR (91/1993)	14
1.1.5 TRAFIKFÖRSÄKRING	14
1.1.6 PATIENTSKADOR	16
1.1.7 LAGEN OM MILJÖSKADEFÖRSÄKRING (81/1998)	17
1.1.8 LAGEN OM OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING (608/1948)	18
1.1.9 LAGEN OM REHABILITERING SOM ERSÄTTS ENLIGT TRAFIKFÖRSÄKRINGSLAGEN (626/1991)	20
1.1.10 LAGEN OM REHABILITERING SOM ERSÄTTS ENLIGT LAGEN OM OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING (625/1991)	20
1.1.11 DE S.K. INDEXFÖRHÖJNINGSLAGARNA	21
1.2 Konsumentskydd	21
1.2.1 KONSUMENTSKYDDSLAGEN (38/1978)	21
1.2.2 PERSONUPPGIFTLAGEN (523/1999)	23
1.3 Skatter och avgifter av skattenatur	23
1.3.1 SKATT PÅ FÖRSÄKRINGSPREMIER	23
1.3.2 BRANDSKYDDSAVGIFT	24
1.3.3 TRAFIKSÄKERHETSAVGIFT	24
1.3.4 ARBETARSKYDDSAVGIFT	24
1.3.5 AVGIFT ENLIGT 58 § LAGEN OM OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING (608/1948)	25
1.3.6 AVGIFT SOM UPPBÄRS AV OLYCKSFALLS- OCH TRAFIKFÖRSÄKRINGSANSTALTERNA	25
2. ANSLUTNINGSTVÅNG	25
2.1 Trafikförsäkringscentralen	25
2.2 Patientförsäkringscentralen	25
2.3 Miljöförsäkringscentralen	26
2.4 Olycksfallsförsäkringsanstaltens förbund	26
3. SPRÅKET FÖR DE UPPGIFTER SOM GES TILL FÖRSÄKRINGSSÖKANDE ELLER FÖRSÄKRINGSTAGAREN	26
4. KONSUMENTERNAS FÖRSÄKRINGSBYRÅ OCH NÄMNDERNAS REKOMMENDATIONER	27

Contents

1. KEY LEGISLATION ON ENGAGING IN INSURANCE BUSINESS IN FINLAND	11
1.1 Insurance legislation	11
1.1.1 ACT ON FOREIGN INSURANCE COMPANIES (398/1995).....	11
1.1.2 PROVISIONS ON MARKETING IN SECTION 14 A OF THE ACT ON INSURANCE COMPANIES (1979/1062).....	12
1.1.2.1 INSURANCE SUPERVISION AUTHORITY'S COMMENT ON THE MARKETING OF SAVINGS UNDER LIFE INSURANCE	12
1.1.3 INSURANCE CONTRACTS ACT (543/1994).....	13
1.1.4 ACT ON THE LAW APPLICABLE TO CERTAIN INSURANCE CONTRACTS OF INTERNATIONAL CHARACTER (91/1993)	14
1.1.5 MOTOR LIABILITY INSURANCE	14
1.1.6 PATIENT INJURY	16
1.1.7 ACT ON ENVIRONMENTAL DAMAGE INSURANCE (81/1998)	17
1.1.8 EMPLOYMENT ACCIDENTS INSURANCE ACT (608/1948).....	18
1.1.9 ACT ON REHABILITATION COMPENSATED FOR ON THE BASIS OF THE MOTOR LIABILITY INSURANCE ACT (626/1991) .	20
1.1.10 ACT ON REHABILITATION COMPENSATED FOR ON THE BASIS OF THE EMPLOYMENT ACCIDENTS INSURANCE ACT (625/1991) .	20
1.1.11 THE ACTS ON 'INDEX INCREASES'	21
1.2 Consumer protection	21
1.2.1 CONSUMER PROTECTION ACT (38/1978).....	21
1.2.2 PERSONAL DATA FILE ACT (523/1999)	23
1.3 Taxes and tax-like payments	23
1.3.1 PREMIUM TAX	23
1.3.2 FIRE PROTECTION FEE	24
1.3.3 TRAFFIC SAFETY FEE	24
1.3.4 OCCUPATIONAL SAFETY FEE.....	24
1.3.5 FEE ACCORDING TO SECTION 58 OF THE EMPLOYMENT ACCIDENTS INSURANCE ACT (608/1948)	25
1.3.6 FEE COLLECTED FROM ACCIDENT AND MOTOR INSURANCE INSTITUTIONS	25
2. OBLIGATION TO JOIN	25
2.1 Finnish motor insurers' centre.....	25
2.2 Patient insurance centre.....	25
2.3 Environmental insurance centre.....	26
2.4 Federation of employment accidents insurance institutions.....	26
3. LANGUAGE OF INFORMATION GIVEN TO INSURANCE APPLICANT AND POLICYHOLDERS	26
4. FINNISH INSURANCE OMBUDSMAN BUREAU AND BOARD RECOMMENDATIONS	27

Ulkomaisen ETA-vakuutusyhtiön, joka aikoo harjoittaa Suomessa vakuutusliikettä sijoittautumisoikeuden tai palvelujen vapaan tarjonnan perusteella, on toiminnassaan otettava huomioon muun muassa seuraavat yleisen edun vaatimat ehdot:

1. OHJE YLEISEN EDUN VAATIMISTA EHDOISTA

1.1 Vakuutuslainsäädäntö

1.1.1 LAKI ULKOMAISISTA VAKUUTUSYHTIÖISTÄ (398/1995)

Ulkomaisella vakuutusyhtiöllä tai muulla siihen rinnastettavalla ulkomaisella vakuutusyrityksellä on oikeus harjoittaa Suomessa vakuutusliikettä siten kuin laissa ulkomaisista vakuutusyhtiöistä säädetään. Ulkomaisen vakuutusyhtiön oikeudesta harjoittaa Suomessa lakisääteistä vakuutusliikettä on lisäksi voimassa, mitä siitä erikseen säädetään. Lain 2 pykälässä on määritelty laissa käytettyjä käsitteitä, kuten ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö ja kolmannen maan vakuutusyhtiö, 4 pykälässä edustusto ja 5 pykälässä vakuutuspalveluiden vapaa tarjonta.

Ulkomaisen vakuutusyhtiön on noudatettava Suomessa harjoittamassaan toiminnassa hyvää vakuutustapaa.

Lain 60 pykälän mukaan vakuutusten markkinoinnissa sekä sen ja sopimusehtojen valvonnassa noudatetaan vastaavasti mitä vakuutusyhtiölain 14 a luvun 7 ja 9 - 13 §:ssä säädetään. Lisäksi ulkomaisen vakuutusyhtiön on markkinoinnissaan ilmoitettava nimensä, yhtiömuotonsa, kotivaltionsa, pääkonttorinsa osoite sekä sen toimipaikan tai edustuston osoite, jonka kanssa vakuutussopimus on tarkoitus tehdä.

Ett utländskt EES-försäkringsbolag som ämnar bedriva försäkringsrörelse i Finland på basis av etableringsrätt eller fritt tillhandahållande av försäkringstjänster skall i sin verksamhet beakta bl.a. följande villkor som det allmänna bästa ställer:

1. DEN CENTRALA LAGSTIFTNINGEN GÄLLANDE BEDRIVANDE AV FÖRSÄKRINGSRÖRELSE I FINLAND

1.1 Försäkringslagstiftningen

1.1.1 LAGEN OM UTLÄNDSKA FÖRSÄKRINGSBOLAG (398/1995)

Utländska försäkringsbolag eller andra med dessa jämförbara utländska försäkringsföretag har rätt att driva försäkringsrörelse i Finland enligt vad som bestäms i lagen om utländska försäkringsbolag. Om utländska försäkringsbolags rätt att i Finland driva lagstadgad försäkringsrörelse gäller dessutom vad som särskilt bestäms därom. I lagens 2 § definieras de begrepp som används i lagen, t.ex. utländskt EES-försäkringsbolag och försäkringsbolag från tredje land. I 4 § definieras representation och i 5 § fritt tillhandahållande av försäkringstjänster.

Ett utländskt försäkringsbolag skall i sin verksamhet i Finland iakttä god försäkringssed.

Enligt lagens 60 § skall vid marknadsföringen av försäkringar samt vid tillsynen över den och avtalsvillkoren iakttas på motsvarande sätt 14 a kap. 7 och 9 - 13 § lagen om försäkringsbolag. Ett utländskt försäkringsbolag skall dessutom i sin marknadsföring uppge sitt namn, sin bolagsform, sin hemstat, sitt huvudkontors adress samt adressen till det driftställe eller den representation med vilken försäkringsavtalen skall ingås.

A foreign EEA insurance company intending to engage in insurance business in Finland on the basis of the right of establishment or the right of free provision of services must take account of the following terms and conditions required by the general good, among others:

1. KEY LEGISLATION ON ENGAGING IN INSURANCE BUSINESS IN FINLAND

1.1 Insurance legislation

1.1.1 ACT ON FOREIGN INSURANCE COMPANIES (398/1995)

A foreign insurance company or other comparable foreign insurance undertaking is entitled to engage in insurance business in Finland as laid down in the Act on Foreign Insurance Companies. Any separate provisions also apply to a foreign insurance company's right to engage in statutory insurance business in Finland. Section 2 deals with definitions of the terms used in the Act, such as 'foreign EEA insurance company' and 'third-country insurance company', section 4 with branches, and section 5 with the free provision of insurance services.

Foreign insurance companies must comply with good insurance practices in their operations in Finland.

According to section 60 of the Act, the provisions laid down in chapter 14 a, section 7 and 9 - 13, of the Act on Insurance Companies apply correspondingly to marketing of insurance products and to supervision of it and terms and conditions of a foreign insurance company. Furthermore, a foreign insurance company must state in its marketing its name, corporate form, home state, head office address, and the address of the office or branch with which a projected insurance contract would be made.

1.1.2 MARKKINOINTIA KOSKEVIA MÄÄRÄYKSIÄ VAKUUTUSYHTIÖLAIN (1979/1062) 14 A LUVUSSA

Ulkomaisen vakuutusyhtiön on markkinoinnissaan annettava asiakkaalle markkinoitavasta hyödykkeestä kaikki ne tiedot, joilla saattaa olla merkitystä asiakkaan tehdessä hyödykettä koskevia ratkaisuja.

Vakuutusyhtiö ei saa markkinoinnissaan antaa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja eikä käyttää muutoinkaan asiakkaan kannalta sopimattomia tai hyvän tavan vastaista menetelmiä. Markkinointia, joka ei sisällä asiakkaan taloudellisen turvallisuuden kannalta tarpeellisia tietoja, on aina pidettävä sopimattomana.

Vakuutusyhtiön asiamiehen on toiminnassaan selkeästi ilmoitettava asiakkaalle toimivansa nimenomaan asiamiehenä. Asiamiehen on yksittäistä vakuutusta markkinoidessaan ilmoitettava, minkä vakuutusyhtiön tuotteesta on kysymys.

1.1.2.1 VAKUUTUSVALVONTAVIRASTON KANNANOTTO VAKUUTUSSÄÄSTÄMISEN MARKKINOINNISTA

Vakuutusvalvontaviraston kannanotossa (2.1.2002, Dnro 1/002/2002) ohjeistetaan henkivakuutusyhtiöiden tuotemarkkinointia sekä sitä, mitä tietoja yhtiöiden tulee antaa tarjouksessa asiakkaille. Kannanotto koskee henki- ja eläkevakuutus sopimuksia, joihin sisältyy elämän varalta voimassa oleva säästömuotoinen turva sekä soveltuvin osin ryhmäeläkevakuutuksia.

1.1.2 BESTÄMMELSER OM MARKNADSFÖRINGEN I 14 A KAP. LAGEN OM FÖRSÄKRINGSBOLAG (1979/1062)

Ett utländsk försäkringsbolag skall i sin marknadsföring lämna kunden alla de upplysningar om den marknadsförda nyttigheten som kan ha betydelse när kunden fattar avgöranden som gäller nyttigheten.

Försäkringsbolag får inte i sin marknadsföring lämna osanna eller vilseledande upplysningar eller annars använda något förfarande som otillbörligt från kundens synpunkt eller som strider mot god sed. Marknadsföring som inte innehåller upplysningar som behövs med hänsyn till kundens ekonomiska säkerhet skall alltid anses otillbörlig.

Försäkringsbolagets ombud skall i sin verksamhet klart informera kunden om att han uttryckligen är ombud. Ombudet skall vid marknadsföringen av en enskild försäkring informera om vilket försäkringsbolags produkt det är fråga om.

1.1.2.1. FÖRSÄKRINGSINSPEKTIONENS STÄLLNINGSTAGANDE ÖVER MARKNADSFÖRING AV FÖRSÄKRINGSSPARANDE

I Försäkringsinspektionens ställningstagande (2.1.2002, Dnr 1/002/2002) ges riktlinjer för livförsäkringsbolagens produktreklam samt vilken information bolagen skall ge till kunder i anbud. Ställningstagandet gäller liv- och pensionsförsäkringsavtal, som innehåller en ikraftvarande sparandel i enlighet med försäkring för livsfall, samt i tillämpliga delar gruppensionsförsäkringar.

1.1.2 PROVISIONS ON MARKETING IN SECTION 14 A OF THE ACT ON INSURANCE COMPANIES (1979/1062)

A foreign insurance company must in its marketing provide the customer with all information on the commodity that may have significance when the customer makes decisions concerning the commodity.

An insurance company may not give in its marketing false or misleading information or otherwise use any methods that are inappropriate vis-à-vis the customer or that are contrary to good practice. Marketing that does not include information needed for the customer's financial security must always be considered inappropriate.

An insurance company's agent must state clearly in all his activities that he is acting explicitly as an agent. In marketing of a single insurance product the agent must inform the customer which insurance company's product it is.

1.1.2.1 INSURANCE SUPERVISION AUTHORITY'S COMMENT ON THE MARKETING OF SAVINGS UNDER LIFE INSURANCE

The comment of the Insurance Supervision Authority (2 January 2002, DNo. 1/002/2002) constitutes a set of instructions relating to product advertising by life insurance companies and the information such companies must provide to the customer in their tenders. The instructions concern life and pension insurance agreements which include pure endowment savings-based coverage and, to an applicable extent, group pension insurance policies.

1.1.3 VAKUUTUSSOPIMUSLAKI (543/1994)

Vakuutussopimuslakia sovelletaan henkilövakuutukseen ja vahinkovakuutukseen. Laki ei koske lakisääteistä vakuutusta eikä jälleenvakuutusta. Lakia sovelletaan kuitenkin liikennevakuutuslain, potilasvahinkolain ja ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain mukaisesti vakuutuksiin, jollei näissä laeissa toisin säädetä.

Lain 3 pykälässä on säännökset lain pakottavuudesta. Sopimusehto, joka poikkeaa vakuutussopimuslain säännöksistä muun vakuutetun tai vakuutuskorvaukseen oikeutetun kuin vakuutuksenottajan vahingoksi, on mitätön.

Sopimusehto, joka poikkeaa vakuutussopimuslain säännöksistä vakuutuksenottajan vahingoksi, on mitätön kuluttajaa kohtaan sekä sellaista elinkeinonharjoittajaa kohtaan, joka huomioidaan ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan. Tämä ei koske kuitenkaan ryhmävakuutusta.

Vakuutussopimuslain pakottavuus ei koske luottovakuutusta, elinkeinonharjoittajan ottamaa meri- tai muuta kuljetusvakuutusta eikä elinkeinonharjoittajan ottamaa vakuutusta, jonka kohteena on ilma-alus.

Vakuutussopimuslain 2 luvussa on säännökset vakuutuksesta annettavista tiedoista. Lain 3 luku koskee vakuutuksen voimassaoloa ja sopimuksen muuttamista. Lain 4 luvussa on säännöksiä eräistä vakuutuksenottajan ja vakuutetun velvollisuuksista ja vakuutuksenantajan vastuun rajoituksista. Lain 5 luku koskee vakuutusmaksua. Lain 6 luvussa on säännöksiä edunsaajamääräyksestä henkivakuutuksessa sekä henkivakuutukseen perustuvan oikeuden luovutuksesta ja panttauksesta. Lain 8 luvussa säädetään vakuutuskorvauksesta vahinkovakuutuksessa ja 9 luvussa kolmannen henkilön oikeudesta vahinkovakuutuksessa. Lain 10 luku koskee korvausmenettelyä ja 11 luku ryhmävakuutusta.

1.1.3 LAGEN OM FÖRSÄKRINGSAVTAL (543/1994)

Lagen om försäkringsavtal tillämpas på personförsäkring och skadeförsäkring. Lagen gäller inte lagstadgad försäkring eller återförsäkring. Lagen tillämpas dock på försäkringar som avses i trafikförsäkringslagen, patientskadlagen och lagen om miljöskadeförsäkringslagen, om inte något annat stadgas i dessa lagar.

I lagens 3 § finns bestämmelser om lagens tvingande karaktär. Ett avtalsvillkor är ogiltigt, om det till nackdel för någon annan försäkrad eller ersättningsberättigad än försäkringstagaren avviker från vad som bestäms i lagen om försäkringsavtal.

Ett avtalsvillkor som till nackdel för försäkringstagaren avviker från vad denna lag stadgar är ogiltigt i förhållande till en konsument samt en sådan näringsidkare som, med beaktande av arten och omfattningen av sin näringsverksamhet samt förhållandena i övrigt, i sin egenskap av försäkringsgivarens avtalspart kan jämföras med en konsument. Detta gäller dock inte grupp-försäkring.

Den tvingande karaktären hos lagen om försäkringsavtal gäller inte kreditförsäkring, sådan sjöförsäkring eller annan transportförsäkring som har tecknats av en näringsidkare och inte heller sådan försäkring av luftfartyg som har tecknats av en näringsidkare.

I 2 kap. lagen om försäkringsavtal finns bestämmelser om information om försäkringen. Lagens 3 kap. gäller försäkringens giltighet och ändring av avtal. I lagens 4 kap. finns bestämmelser om vissa skyldigheter för försäkringstagaren och den försäkrade samt begränsningar av försäkringsgivarens ansvar. Lagens 5 kap. gäller premiebetalning. I lagens 6 kap. finns bestämmelser om förmånstagarförordnande vid personförsäkring samt överlåtelse och pantsättning av rättigheter som grundar sig på livförsäkring. I lagens 8 kap. bestäms om försäkringsersättning vid skadeförsäkring och i lagens 9 kap. om tredje mans rätt vid skadeöfrsäkring. Lagens 10 kap. gäller ersättningsförfarande och 11 kap. grupp-försäkring.

1.1.3 INSURANCE CONTRACTS ACT (543/1994)

The Insurance Contracts Act applies to all personal and non-life insurance. It does not apply to statutory insurance or reinsurance. However, it applies to insurances under the Motor Liability Insurance Act, the Patient Injury Act, and the Act on Environmental Damage Insurance unless otherwise provided in the said acts.

Section 3 comprises provisions on the peremptory nature of the Act. An insurance term or condition that deviates from the provisions of this Act to the detriment of an insured party or party entitled to insurance indemnity other than the policyholder is null and void.

A term or condition that deviates from the provisions of the Act to the detriment of the policyholder is null and void with respect to the consumer or a trader otherwise comparable to a consumer as the insurer's counterparty, taking account of the type and scale of the business operations concerned and the circumstances. This does not apply to group insurance, however.

The peremptory nature of the Insurance Contracts Act does not apply to credit insurance, marine or other cargo insurance or insurance concerning an aircraft taken out by the trader.

Chapter 2 of the Insurance Contracts Act comprises provisions on information disclosed on insurance. Chapter 3 of the Act applies to validity of insurance contract and amendments thereto. Chapter 4 of the Act comprises provisions on liability of the policyholder and the insured and limitations on insurer's liability. Chapter 5 of the Act applies to insurance premium. Chapter 6 of the Act contains provisions on beneficiary clause under insurance of the person and on assignment and pledging of entitlement under life insurance. Chapter 8 of the Act applies to compensation payable under non-life insurance and chapter 9 applies to right held by third party under non-life insurance. Chapter 10 of the Act concerns claims settlement and chapter 11 group insurance.

1.1.4 LAKI ERÄISIIN KANSAINVÄLIS- LUONTEISIIN VAKUUTUSSOPIMUKSIIN SOVELLETTAVASTA LAISTA (91/ 1993)

Lain 11 pykälässä säädetään mahdollisuudesta soveltaa pakottavia Suomen lain säännöksiä tilanteessa, jossa vakuutussopimusta muuten on arvosteltava vieraan valtion lain mukaan.

Lain 12 pykälässä säädetään Suomen kuluttajansuojasäännösten soveltamisesta. Jos vakuutussopimuksen osapuolena on kuluttaja, jolla on vakainainen asuinpaikka Suomessa, ja sopimus on syntynyt sen tuloksena, että vakuutuksenantaja tai sen edustaja on markkinoinut vakuutusta Suomessa, sovelletaan Suomen lain kuluttajaa suojaavia pakottavia säännöksiä. Lakiviittauksella ei saa vähentää näiden säännösten mukaan kuluttajalle kuuluvia oikeuksia.

1.1.5 LIIKENNEVAKUUTUS

Liikennevakuutuslain (279/1959) 1 luvussa on yleiset säännökset lain soveltamisalasta. Lain 1 pykälän 1 momentin mukaan liikennevakuutuksesta korvataan moottoriajoneuvon liikenteeseen käyttämisestä aiheutunut henkilö- tai omaisuusvahinko (liikennevahinko). Liikennevakuutuslaissa on yksityiskohtaiset säännökset 2 luvussa liikennevakuutuksesta korvattavien vahinkojen korvausperiaatteista, 3 luvussa korvauksen vaatimisesta liikennevahingosta ja 4 luvussa liikennevakuutuksesta.

Liikennevakuutuslain 15 pykälän 1 momentin mukaan liikenteessä käytettävää moottoriajoneuvoa varten tulee ajoneuvon omistajalla, ei kuitenkaan valtiolla, olla liikennevakuutus niiden antamiseen toimiluvan saaneessa vakuutusyhtiössä.

Liikennevakuutusyhtiö ei saa kieltäytyä antamasta ja voimassa pitämästä siltä haettua vakuutusta, jos vakuutus koskee sellaista moottoriajoneuvoa, jota varten yhtiöllä toimilupansa tai ilmoituksensa sekä vahvistetun yhtiöjärjestyksensä tai sääntöjensä mukaan

1.1.4 LAGEN OM TILLÄMPLIG LAG VID VISSA FÖRSÄKRINGSAVTAL AV INTERNATIONELL KARAKTÄR (91/ 1993)

I lagens 11 § bestäms om möjligheten att tillämpa tvingande stadganden i finsk lag i ett fall där ett försäkringsavtal annars skall bedömas enligt lagen i en främmande stat.

I lagens 12 § bestäms om tillämpning av finska konsumentskyddsbestämmelser. Om den ena parten i ett försäkringsavtal är en konsument som är varaktigt bosatt i Finland och, om avtalet har uppstått som ett resultat av att försäkringsgivaren eller hans ombud har marknadsfört en försäkring i Finland, tillämpas sådana tvingande bestämmelser i finsk lagstiftning som skyddar konsumenten. Genom en laghänvisning får inte konsumentens rättigheter enligt dessa bestämmelser inskränkas.

1.1.5 TRAFIKFÖRSÄKRING

I trafikförsäkringslagens (279/1959) 1 kap. finns allmänna bestämmelser om lagens tillämpningsområde. Enligt lagens 1 § 1 mom. ersätts en skada (trafikskada) som till följd av användning av motorfordon i trafik åsamkats en person eller egendom från trafikförsäkringen. I 2 kap. trafikförsäkringslagen finns detaljerade bestämmelser om ersättningsprinciperna för skador som skall ersättas från trafikförsäkringen. I 3 kap. finns bestämmelser om ersättningsanspråk vid trafikskador och i 4 kap. om trafikförsäkringen.

Enligt 15 § 1 mom. trafikförsäkringslagen skall ägare till motorfordon som används i trafik, dock inte staten, för fordonet ha en trafikförsäkring hos ett försäkringsbolag som innehar koncession för beviljandet av sådana försäkringar.

Ett trafikförsäkringsbolag får inte vägra att bevilja och upprätthålla en försäkring som söpts hos bolaget om försäkringen gäller ett sådant motorfordon, för vilket bolaget i enlighet med sin koncession eller sin anmälan samt sin fastställda bolagsordning eller sina stadgar har rätt att

1.1.4 ACT ON THE LAW APPLICABLE TO CERTAIN INSURANCE CONTRACTS OF INTERNATIONAL CHARACTER (91/ 1993)

Section 11 of the Act deals with the possibility of applying peremptory provisions in Finnish law in a situation in which an insurance contract must otherwise be judged according to the law of a foreign state.

Section 12 comprises provisions on the application of Finnish consumer protection legislation. If a consumer with a permanent domicile in Finland is party to an insurance contract and the contract was made as a result of the insurer's or its representative's marketing the insurance in Finland, peremptory provisions protecting the consumer in Finnish law are applicable. Rights of the consumer according to these provisions may not be reduced through a reference to applicable law.

1.1.5 MOTOR LIABILITY INSURANCE

Chapter 1 of the Motor Liability Insurance Act (279/1959) contains general provisions on the Act's scope of application. Under section 1, paragraph 1, personal injury or material damage (traffic damage) caused from the use of a motor vehicle in traffic is indemnified from motor insurance. Chapter 2 of the Motor Liability Insurance Act contains detailed provisions on the principles for paying indemnification for traffic damage, chapter 3 provisions on claiming indemnification for traffic damage, and chapter 4 provisions on motor third party liability insurance.

According to section 15, paragraph 1, of the Motor Liability Insurance Act, the owner of a motor vehicle used in traffic must have motor third party liability insurance with an insurance company authorized to issue such insurance. However, such owners do not include the State.

A motor insurance company may not refuse to issue and keep up insurance as long as this applies to a motor vehicle for which the company is entitled to issue insurance according to its own

on oikeus myöntää vakuutus (liikennevakuutusasetus (324/1959) 3 §).

Vakuutusyhtiön on annettava liikennevakuutuksen yleiset ja erityiset vakuutusehdot kirjallisesti tiedoksi Vakuutusvalvontavirastolle kuukautta ennen niiden käyttöönottoa. Vakuutusvalvontavirasto valvoo, että liikennevakuutusehdot ovat tämän lain mukaiset.

Liikennevakuutusmaksut on laskettava silmällä pitäen vakuutettujen etujen turvaavuutta kuitenkin siten, että vakuutusmaksujen on oltava kohtuullisessa suhteessa vakuutuksista aiheutuviin kustannuksiin ja että vakuutusmaksut yleensä ovat suuremmat niistä vakuutuksista, joista on jouduttu suorittamaan korvausta.

Jos ulkomainen ETA-vakuutusyhtiö aikoo harjoittaa Suomessa liikennevakuutusta palvelujen vapaan tarjoamisen oikeuden perusteella ulkomaisesta toimipaikasta käsin, yhtiön on sen lisäksi, mitä sanotusta toiminnasta erikseen säädetään, nimettävä tänne edustaja (korvausasiames) huolehtimaan korvausvaatimusten käsittelyn ja korvausten maksamisen asianmukaisesta järjestämisestä. Korvausasiames on valtuutettava edustamaan yhtiötä asioissa, jotka koskevat liikennevahinkojen korvaamista ja liikennevakuutuksen voimassaoloa. Korvausasiamehellä on oltava Suomessa pysyvä kotitai toimipaikka.

Kukin liikennevakuutuskeskuksen jäsenyhtiö on kalenterivuositain velvollinen suorittamaan liikennevakuutuskeskukselle erikseen sen samana aikana liikennevahingosta suorittamien korvausten ja erikseen keskuksen muiden menojen osalta sellaisen maksun, että niistä kertyvät tulot ensiksi mainitussa tapauksessa yhdessä keskuksen saamien vakuutusmaksutulojen ja hyvikkeiden sekä takautumisoikeuden ja tämän asetuksen 2 pykälän 2 kohdassa tarkoitettujen sopimusten perusteella saamien tulojen kanssa riittävät peittämään keskuksen korvausmenot sekä jälkimmäisessä tapauksessa yhdessä keskuksen muiden tulojen kanssa riittävät peittämään keskuksen muut menot. Korvausmenoja ja liikennevakuutuskeskuksen muita menoja varten perittävät maksut jaetaan jäsenyhti-

bevilja försäkring (3 § trafikförsäkringsförordningen (324/1959)).

Försäkringsbolaget skall skriftligen tillställa Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller trafikförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. Försäkringsinspektionen övervakar att försäkringsvillkoren överensstämmer med denna lag.

Trafikförsäkringspremierna skall med beaktande av trygghandlet av de försäkrades förmåner beräknas så att försäkringspremierna står i rimlig proportion till försäkringskostnaderna och att försäkringspremierna i allmänhet är större för sådana försäkringar för vilka ersättning har betalats ut.

Om ett utländskt EES-försäkringsbolag ämnar bedriva trafikförsäkring i Finland på basis av fritt tillhandahållande av tjänster från ett utländskt driftställe skall bolaget utöver vad som särskilt bestäms om nämnda verksamhet här utse en representant (ersättningsombud) med uppgift att ordna behandlingen av ersättningsanspråk och utbetalningen av ersättningar. Ersättningsombudet skall bemyndigas att representera bolaget i ärenden som gäller ersättning av trafikskador samt trafikförsäkringars giltighet. Ersättningsombudet skall ha stadigvarande hemort eller driftställe i Finland.

Trafikförsäkringscentralens medlemsbolag är skyldiga att varje kalenderår till trafikförsäkringscentralen, skilt beträffande de av centralen under samma tid utbetalda ersättningarna för trafikskador och skilt beträffande centralens övriga utgifter, betala en så stor avgift att inkomsterna av dessa avgifter i det förstnämnda fallet tillsammans med centralens premieintäkter och mottagna gottgörelser samt inkomster som erhållits med stöd av regressrätt och sådana avtal som avses i 2 § 2 punkten förslår för täckande av centralens ersättningsutgifter och i det senare fallet tillsammans med centralens övriga inkomster förslår för täckande av centralens övriga utgifter. De avgifter som uppbärs för ersättningsutgifterna och för trafikförsäkringscentralens övriga utgifter fördelas mellan medlemsbolagen i förhållande till deras premieintäkter av

operating permit or notification, and its approved articles of association or rules (Motor Liability Insurance Decree (324/1959), section 3).

An insurance company must provide the Insurance Supervision Authority with its written general and special terms and conditions on motor third party liability insurance one month before putting them into effect. The Authority ensures that these terms and conditions are in accordance with the Act.

Motor third party liability insurance premiums must be calculated so as to safeguard the interests of the insured, though premiums must be in reasonable proportion to the costs of the insurance, and are generally higher in the case of insurances on which indemnity has had to be paid.

If a foreign EEA insurance company intends to engage in motor third party liability insurance in Finland on the basis of free provision of services but from a foreign office, it must appoint a representative in Finland (claims agent) to see to the proper arrangement of processing of indemnity claims and payment of indemnities, in addition to what is separately stipulated concerning the operations concerned. The claims agent must be authorized to represent the company in all matters connected with indemnification of traffic damage and validity of motor third party liability insurance. The claims agent must have a permanent domicile or business address in Finland.

Each calendar year, all member companies of the Finnish Motor Insurers' Centre are required to pay the Centre separately a fee for indemnities paid for traffic damage during the same period and for other expenses incurred by the Centre, to an amount ensuring that the resulting income in the former case, together with premium income and surcharge received by the Centre, and income received under right of recovery and the contracts referred to in section 2, subparagraph 2, of the Decree mentioned at the end of this paragraph suffice to cover the Centre's indemnity expenses and, in the latter case, together with the Centre's other income, suffice

öiden kesken niiden Suomessa saaman liikennevakuutuksen vakuutusmaksutulon mukaisessa suhteessa (Asetus, joka sisältää liikennevakuutuskeskuk- sen säännöt (1627/1993) 21 §).

Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö on antanut liikennevakuutuslain 18 pykälän nojalla asetuksen (512/2002), jossa säädetään liikennevakuutuksen vakuutusmaksuihin sovellettavasta vahingot- tomien vuosien johdosta annettavien alennusten ja vahinkojen perusteella tehtävien korotusten järjestelmästä ja Liikennevakuutuskeskukselle toimi- tettavista liikennevakuutuksista ja niistä korvattuja vahinkoja koskevista tilasto- tiedoista.

1.1.6 POTILASVAHINKO

Potilasvahinkolaki (585/1986) koskee Suomessa annetun terveyden- ja sairaa- nhoidon yhteydessä potilaalle aiheu- tuneen henkilövahingon korvaamista potilasvakuutuksesta.

Potilasvahinkolain 5 pykälässä on sää- nökset vakuutuksenantajasta. Tämän lain mukaisen vakuutuksen voi myön- tää sellainen vakuutusyhtiö, jolla vakuutusyhtiölain mukaisesti on oikeus vahinkovakuutusluokkaan 13 kuu- luvan vakuutusliikkeen harjoittamiseen Suomessa. Edellä mainittua sovelletaan vastaavasti sellaiseen ulkomaiseen va- kuutusyhtiöön, jolla on Suomessa edus- tusto tai joka harjoittaa Suomessa vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa.

Potilasvahinkolain 6 pykälän mukaan vakuutusyhtiön on annettava tiedoksi Vakuutusvalvontavirastolle kirjallisesti potilasvakuutuksen yleiset ja erityiset vakuutusehdot kuukautta ennen niiden käyttöönottoa. Potilasvakuutusmaksut on laadittava silmällä pitäen vakuutet- tujen etujen turvaavuutta. Vakuutus- maksujen on kuitenkin oltava kohtuul- lisessa suhteessa vakuutuksista aiheu- tuviin kustannuksiin.

trafikförsäkringen i Finland (21 § för- ordningen med stadgar för trafik- försäkringscentralen (1627/1993)).

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av 18 § trafikförsäkringslagen meddelat förordningen (512/2002) i vilken föreskrivs om det system med premienedsättningar på basis av skade- fria år och premiehöjningar till följd av skador som tillämpas på trafikförsäk- ringspremier samt om de statistikupp- gifter gällande trafikförsäkringar och skador som ersätts från dem som skall lämnas till Trafikförsäkringscentralen.

1.1.6 PATIENTSKADOR

Patientskadelagen (585/1986) gäller ersättning från patientförsäkringen för personskador som åsamkats en patient i samband med hälso- och sjukvård i Finland.

I 5 § patientskadelagen finns bestäm- melser om försäkringsgivaren. I denna lag nämnd försäkring kan beviljas av ett försäkringsbolag som enligt lagen om försäkringsbolag har rätt att bedriva sådan försäkringsrörelse i Finland som hör till skadeförsäkringsklass 13. Ovan- stående tillämpas på motsvarande sätt på ett sådant utländskt försäkringsbo- lag som har en representation i Finland eller som här bedriver fritt tillhanda- hållande av försäkringstjänster.

Enligt 6 § patientskadelagen skall för- säkringsbolaget skriftligen tillställa

Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkoren för patientförsäkring för kännedom senast en månad innan de tas i bruk. Patient- försäkringspremierna skall med beak- tande av tryggandet av de försäkrades förmåner beräknas så att försäkrings- premierna är skäligen i förhållande till kostnaderna för försäkringarna.

to cover the Centre's other costs. The fees collected to cover indemnity ex- penses and other expenses of the Finn- ish Motor Insurers' Centre are divided up among the member companies in proportion to their premium income from motor third party liability insur- ance in Finland (Decree Containing the Finnish Motor Insurers' Centre rules (1627/1993), section 21).

The Ministry of Social Affairs and Health has issued a decree (512/2002) on the basis of Section 18 of the Motor Liability Insurance Act, according to which the system of discounts based on accident-free years and increases based on accidents which have occurred, applied to motor liability insurance premiums, as well as road traffic accident statistics and compensation for losses submitted to the Finnish Motor Insurers' Centre, are regulated.

1.1.6 PATIENT INJURY

The Patient Injury Act (585/1986) applies to indemnification from patient insurance of personal injury caused to a patient while in health or hospital care in Finland.

Section 5 of the Act contains provisions concerning the insurer. It states that in- surance can be granted by an insurance company entitled under the Insurance Companies Act to engage in insurance business in non-life insurance class 13 in Finland. The above correspondingly applies to a foreign insurance company with a branch in Finland or engaging in the free provision of insurance serv- ices in Finland.

According to section 6 of the Act, insurance companies must provide the Insurance Supervision Authority with written general and special terms and conditions on patient insurance one month before putting them into effect. The premiums must be decided on so as to safeguard the interests of the insured, but also in moderate proportion to the costs involved.

Potilasvakuutuskeskus hoitaa potilasvahinkolain mukaisen korvaustoiminnan ja voi myöntää vakuutuksia jäsenyhtiöidensä lukuun.

Potilasvakuutuskeskuksen vastuu vahingosta silloin, kun keskus on antanut vakuutuksen tai kun vakuutuksen ottaminen on laiminlyöty, jaetaan jäsenyhtiöiden kesken keskuksen hallituksen vahvistamien maksuperusteiden mukaisesti laskettujen vakuutusmaksutulojen suhteessa. Potilasvakuutuskeskuksen toiminnasta aiheutuvat muut kuin korvauskulut sekä keskuksen varoista maksettavat potilasvahinkolautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset jaetaan myös edellä mainitulla tavalla. (Potilasvakuutuskeskuksen säännöt 17 §)

1.1.7 LAKI YMPÄRISTÖVAHINKOVAKUUTUKSESTA (81/1998)

Lain perusteella maksetaan korvausta ympäristövahinkojen korvaamisesta annetussa laissa (737/1994) tarkoitettua, Suomessa harjoitettua toiminnasta Suomessa aiheutuneesta ympäristövahingosta sekä tällaisen vahingon torjuntakustannuksista ja kustannuksista vahingoittuneen ympäristön saattamiseksi ennalleen, jos korvausta ei ole täysimääräisesti saatu perityksi korvausvelvolliselta, ja korvausta ei saada korvausvelvollisen vastuuvakuutuksesta, tai korvausvelvollista ei ole saatu selvitettyksi.

Lain 4 pykälässä säädetään vakuutusenantajasta. Ympäristövahinkovakuutuksen voi myöntää sellainen vakuutusyhtiö, jolla vakuutusyhtiölain (1062/1979) tai ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain (398/1995) nojalla on oikeus vahinkovakuutusluokkaan 13 kuuluvan vakuutusliikkeen harjoittamiseen Suomessa. Tämän lain mukaista vakuutustoimintaa harjoittava vakuutusyhtiö ei saa kieltäytyä myöntämästä ympäristövahinkovakuutusta.

Lain 8 pykälän mukaan vakuutusmaksu on määrättävä siten, että vahinkoa kärsineen etu turvataan. Maksun on kuitenkin oltava kohtuullisessa suhteessa vakuutuksesta aiheutuviin kustannuk-

Patientförsäkringscentralen svarar för ersättningsverksamheten enligt patient-skadelagen och kan bevilja försäkringar för medlemsbolagens räkning.

Patientförsäkringscentralens ansvar för skadan då centralen har beviljat en försäkring eller då man försummat att teckna en försäkring delas på medlemsbolagen i förhållande till de influtna försäkringspremier som beräknats enligt betalningsgrunder som fastställts av centralens styrelse. Andra avgifter än ersättningskostnader som orsakas av Patientförsäkringscentralens verksamhet samt sådana kostnader som orsakas av patientskadenämndens verksamhet och skall betalas av centralens tillgångar delas också på ovan nämnda sätt. (Patientförsäkringscentralens stadgar, 17 §).

1.1.7 LAGEN OM MILJÖSKADEFÖRSÄKRING (81/1998)

För sådan miljöskada enligt lagen om ersättning för miljöskador (737/1994) som i Finland utövad verksamhet har förorsakat i Finland samt för kostnader för avväjande av dessa skador och för kostnader för återställande av miljön i sitt tidigare skick betalas ersättning med stöd av denna lag, om ersättning inte till fullo har kunnat drivas in hos den ersättningsskyldige och ersättning inte kan fås från en ansvarsförsäkring som den ersättningsskyldige tagit eller om det inte har kunnat utredas vem som är ersättningsskyldig.

I lagens 4 § bestäms om försäkringsgivaren. Miljöskadeförsäkring kan beviljas av ett sådant försäkringsbolag som med stöd av lagen om försäkringsbolag (1062/1979) eller lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) har rätt att i Finland bedriva försäkringsrörelse som hör till skadeförsäkringsklass 13. Ett försäkringsbolag som bedriver försäkringsrörelse enligt denna lag får inte vägra att bevilja miljöskadeförsäkring.

Enligt lagens 8 § skall försäkringspremier bestämmas så att den skadelidandes fördel tryggas. Premier skall dock stå i rimlig proportion till de kostnader som försäkringarna medför. När

The Patient Insurance Centre deals with indemnity matters under the Patient Injury Act and can grant insurances for its member companies.

The liability of the Patient Insurance Centre for injury when it has issued the insurance or when no insurance has been taken out is divided between the member companies in proportion to their premium income, calculated in accordance with principles approved by the Centre's Board. Costs other than indemnity expenses incurred from the Centre's operations and those arising from the operations of the Patient injuries board which are payable from Centre funds are also shared out in this manner. (Section 17, rules of the Patient Insurance Centre.)

1.1.7 ACT ON ENVIRONMENTAL DAMAGE INSURANCE (81/1998)

Indemnity is paid under the Act on Environmental Damage Insurance (737/1994) for environmental damage caused in Finland by operations in Finland as referred to in the Act, for the costs of combating such damage and for the costs of restoring the damaged environment if it has been impossible to collect full damages from the liable party and no indemnity can be collected from the party's liability insurance, or the liable party has not been identified.

Section 4 of the Act contains provisions on the insurer. Environmental damage insurance can be granted by an insurance company entitled under the Insurance Companies Act (1062/1979) or Act on Foreign Insurance Companies (398/1995) to engage in insurance business in non-life insurance class 13 in Finland. Under the Act, an insurance company engaging in insurance operations may not refuse to grant environmental damage insurance.

Under section 8 of the Act, the insurance premium must be set so as to safeguard the interests of the party suffering from the damage, while being in reasonable proportion to the costs involved. When the premium is set, note

siin. Lisäksi maksun määräämisessä on otettava huomioon vakuuttamisvelvollisen yhteisön tässä laissa tarkoitettun liiketoiminnan laajuus sekä toimintaan liittyvä ympäristövahingon vaara ja muu ympäristölle aiheutuva haitta.

Vakuutusyhtiön on annettava Vakuutusvalvontavirastolle tiedoksi ympäristövahinkovakuutuksen yleiset ja erityiset vakuutusehdot viimeistään kuukautta ennen niiden ottamista käyttöön.

Vakuutuksenantajien yhteisten asioiden hoitamista varten on Ympäristövakuutuskeskus. Keskuksen jäsenet vastaavat yhteisesti keskuksen velvoitteista.

1.1.8 TAPATURMAVAKUUTUSLAKI (608/1948)

Tapaturmavakuutuslain 1 pykälässä säädetään työntekijän oikeudesta saada korvausta työtapaturmasta. Työntekijällä tarkoitetaan henkilöä, joka sopimuksen perusteella vastikkeesta tekee työtä työnantajalle tämän johdon ja valvonnan alaisena. Lain 8 pykälässä on säännös työnantajan velvollisuudesta ottaa vakuutus korvauksen suorittamista varten.

Säännökset tapaturmavakuutuslain perusteella suoritettavista korvauksista ovat tapaturmavakuutuslain 2 luvussa ja säännökset korvauksen hakemisesta, määräämisestä ja maksamisesta lain 4 luvussa.

Lain 29 pykälässä on säädetty vakuutuksenantajasta. Tapaturmavakuutuslain mukaista vakuutustoimintaa saa harjoittaa vakuutusyhtiö, jolla on oikeus toimilupansa perusteella harjoittaa vahinkovakuutusluokan 1 mukaista vakuutusta ja joka on tehnyt toiminnan aloittamisesta ilmoituksen sekä sosiaali- ja terveystieteiden ministeriölle että Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle tällaiselle vakuutuslaitokselle säädettyjen velvoitteiden täyttämistä varten. Sama koskee ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetussa laissa (398/1995) tarkoitettua ulkomaista vakuutusyhtiötä, jolla on oi-

premier bestäms skall dessutom beaktas omfattningen av den i denna lag avsedda affärsverksamhet som den försäkringskyldiga sammanslutningen bedriver samt den risk för miljökada som är förenad med verksamheten, ävensom annan olägenhet som åsamkas miljön.

Försäkringsbolaget skall tillstålla Försäkringsinspektionen de allmänna och särskilda försäkringsvillkor som gäller miljökadeförsäkring för kännedom senast en månad innan villkoren tas i bruk.

För skötseln av de i denna lag avsedda försäkringsgivarnas gemensamma ärenden finns en Miljöförsäkringscentral. Centralens medlemmar ansvarar gemensamt för centralens förpliktelser.

1.1.8 LAGEN OM OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING (608/1948)

I 1 § lagen om olycksfallsförsäkring bestäms om arbetstagares rätt till skadestånd för olycksfall i arbete. Med arbetstagare avses en person som med stöd av avtal mot vederlag utför arbete åt en arbetsgivare under dennes ledning och uppsikt. I lagens 8 § finns en bestämmelse om arbetsgivarens skyldighet att uppta en försäkring för erlaggande av skadeståndet.

Bestämmelserna om de skadestånd som skall betalas med stöd av lagen om olycksfallsförsäkring finns i lagens 2 kap. och bestämmelserna om ansökan, bestämmande och utbetalning av skadestånd i 4 kap.

I lagens 29 § bestäms om försäkringsgivaren. Ett försäkringsbolag får i Finland bedriva försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring, när det enligt sin koncession har rätt att bedriva försäkring i skadeförsäkringsklass 1 och när det har gjort en anmälan om inledandet av verksamheten till såväl social- och hälsovårdsministeriet som till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund för att de skyldigheter som gäller en sådan försäkringsanstalt skall fullgöras. Detsamma gäller ett utländskt försäkringsbolag som avses i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995)

must also be taken of the scale of the business operations as referred to in the Act of the corporation under obligation to insure, and of the risk of environmental damage attached to these operations and other potential harm to the environment.

The insurance company must provide the Insurance Supervision Authority with the general and special terms and conditions of environmental damage insurance for its information at least one month before putting them into effect.

There is an Environmental Insurance Centre which deals with general matters of concern to insurers. The members of the Centre are jointly liable for its obligation.

1.1.8 EMPLOYMENT ACCIDENTS INSURANCE ACT (608/1948)

Section 1 of the Employment Accidents Insurance Act contains provisions on the worker's right to compensation for an accident at work. 'Worker' means a person doing work for an employer against remuneration under a contract and under the employer's supervision and management. Section 8 of the Act contains a provision on the employer's duty to take out insurance for payment of this compensation.

There are provisions on the compensation payable under the Act in chapter 2 and on applying for compensation and its specification and payment in chapter 4.

Section 29 of the Act contains provisions on the insurer. Under the Employment Accidents Insurance Act, relevant insurance operations can be engaged in by an insurance company licensed to deal in insurance in non-life insurance class 1, which has notified the Ministry of Social Affairs and Health and the Federation of Employment Accidents Insurance Institutions of its intention to start operations in order to comply with the obligations laid down for such an insurance institution. The same applies to a foreign insurance company as referred to in the Act on Foreign Insurance Companies (398/1995) which is

keus harjoittaa vahinkovakuutusluokan 1 mukaista vakuutusta Suomessa. Lain 29 pykälässä tarkoitettu ilmoitus on tehtävä viimeistään kahta kuukautta ennen toiminnan aloittamista.

Vakuutuslaitos ei voi kieltäytyä antamasta ja pitämästä voimassa siltä haettua tapaturmavakuutuslain mukaista vakuutusta. Vakuutuslaitoksen on vakuutusta myöntäessään annettava vakuuttamisvelvolliselle vakuutuksenottajalle todistus siitä, että kysymyksessä on tapaturmavakuutuslain mukainen pakollinen vakuutus. Todistus on merkittävä vakuutuskirjaan ja lain 65 pykälässä tarkoitettuun tiedonantoon. Jos vakuutuksen sisältöä rajoitetaan tapaturmavakuutuslain vastaisesti, vakuutus ei täytä tapaturmavakuutuslain mukaista vakuuttamisvelvollisuutta.

Vakuutuslaitoksen on annettava tapaturmavakuutuslain mukaisen pakollisen vakuutuksen vakuutusehdot kirjallisesti kahta kuukautta ennen niiden käyttöönottoa sosiaali- ja terveystieteille.

Tapaturmavakuutuksen vakuutusmaksun laskuperusteet on laadittava siten, että vakuutusmaksut ovat kohtuullisessa suhteessa vakuutuksista aiheutuviin kustannuksiin ottaen huomioon vakuutetun työn tapaturma- ja ammattitautiriski.

Tapaturmavakuutuslaitosten liitto hoitaa tapaturmavakuutusta harjoittavien vakuutuslaitosten yhteistoimintaa edellyttäviä tehtäviä sekä muita tapaturmavakuutuslaissa tai muualla laissa tai asetuksessa säädettyjä tehtäviä.

och som har rätt att i Finland bedriva försäkring i skadeförsäkringsklass 1. Den anmälan som avses i lagens 29 § skall göras senast två månader innan verksamheten inleds.

En försäkringsanstalt får inte vägra att bevilja eller hålla i kraft en i lagen om olycksfallsförsäkring avsedd försäkring som har sökts hos anstalten. När försäkringsanstalten beviljar en försäkring skall den ge den försäkringspliktiga försäkringstagaren ett skriftligt intyg över att försäkringen är en i denna lag avsedd obligatorisk försäkring. Intyget skall antecknas i försäkringsbrevet och i ett tillkännagivande som avses i 65 §. Begränsas innehållet i försäkringen i strid med denna lag, uppfyller försäkringen inte försäkringsplikten enligt denna lag.

En försäkringsanstalt skall delge social- och hälsovårdsministeriet villkoren för en obligatorisk försäkring som avses i lagen om olycksfallsförsäkring två månader innan dessa tas i bruk.

Försäkringspremiernas kalkyleringsgrunder skall vara sådana att försäkringspremierna står i skälig proportion till de kostnader som försäkringarna medför, med beaktande av risken för olycksfall och yrkessjukdom i det arbete som försäkras.

Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund sköter de uppgifter som samarbetet mellan försäkringsanstalter vilka bedriver försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring förutsätter samt övriga uppgifter som bestäms om i lagen om olycksfallsförsäkring eller annanstans i lag eller förordning.

entitled to engage in insurance in non-life insurance class 1 in Finland. The notification referred to in section 29 of the Act must be made no later than two months before starting operations.

An insurance institution may not refuse to issue and keep in force an insurance applied for in accordance with the Employment Accidents Insurance Act. On granting the insurance, the insurance institution must provide the policyholder required to take out the insurance with a certificate stating that it is a mandatory insurance in accordance with the Employment Accidents Insurance Act. A record of the certificate must be entered on the insurance policy and on the notification referred to in section 65 of the Act. If the content of the insurance is limited contrary to the Employment Accidents Insurance Act, the policy will not comply with the duty to take out insurance laid down in the Act.

The insurance institution must provide the Ministry of Social Affairs and Health with written insurance terms and conditions concerning mandatory insurance under the Employment Accidents Insurance Act two months before putting them into effect.

The principles for calculating the premium for employment accidents insurance must be drawn up so as to ensure that premiums are in reasonable proportion to the costs involved, taking account of the risk of accident and occupational disease in the insured's work.

The Federation of Employment Accidents Insurance Institutions deals with matters calling for joint action by the insurance institutions engaging in employment accidents insurance and other functions laid down in the Employment Accidents Insurance Act and elsewhere in the law.

**1.1.9 LAKI LIIKENNEVAKUUTUSLAIN
PERUSTEELLA KORVATTAVASTA
KUNTOUTUKSESTA (626/1991)**

Laissa säädetään liikennevakuutuslaissa (279/1959) tarkoitetun liikennevahingon johdosta tarvittavan kuntoutuksen korvaamisesta Suomessa asuvalle henkilölle. Lain 11 pykälän mukaan, jos korvattavasta vammasta aiheutuu pitkäaikaisia rajoituksia työ- ja toimintakyvylle ja ansiomahdollisuuksille, vakuutuslaitoksen tulee muun muassa omasta aloitteestaan viipymättä saattaa lain 5 pykälässä tarkoitettu kuntoutusasia vireille ja huolehtia kuntoutustarpeen selvittämisestä ja kuntoutukseen ohjaamisesta.

**1.1.10 LAKI TAPATURMAVAKUUTUSLAIN
PERUSTEELLA KORVATTAVASTA
KUNTOUTUKSESTA (625/1991)**

Laissa säädetään tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) tarkoitetun työtapaturman ja ammattitautilaissa (1343/1988) tarkoitetun ammattitaudin johdosta tarvittavan kuntoutuksen korvaamisesta Suomessa asuvalle henkilölle. Mitä tässä laissa säädetään työtapaturman ja ammattitaudin johdosta korvattavasta kuntoutuksesta, sovelletaan myös muuhun vammaan tai sairauteen, joka korvataan tapaturmavakuutuslain perusteella.

Lain 11 pykälän mukaan, jos korvattavasta vammasta aiheutuu pitkäaikaisia rajoituksia työ- ja toimintakyvylle ja ansiomahdollisuuksille, vakuutuslaitoksen tulee muun muassa omasta aloitteestaan viipymättä saattaa lain 5 pykälässä tarkoitettu kuntoutusasia vireille ja huolehtia kuntoutustarpeen selvittämisestä ja kuntoutukseen ohjaamisesta.

**1.1.9 LAGEN OM REHABILITERING
SOM ERSÄTTTS ENLIGT
TRAFIKFÖRSÄKRINGSLAGEN (626/
1991)**

I lagen bestäms om ersättning till personer som bor i Finland för rehabilitering som behövs på grund av trafikskada som avses i trafikförsäkringslagen (279/1959). Enligt lagens 11 § skall försäkringsanstalten om en skada som berättigar till ersättning förleder långvariga begränsningar i arbets- och funktionsförmågan och förvärvsmöjligheterna, på eget initiativ utan dröjsmål anhängiggöra ett rehabiliteringsärende som avses i 5 § samt se till att rehabiliteringsbehovet utreds och att personen i fråga hänvisas till rehabilitering.

**1.1.10 LAGEN OM REHABILITERING
SOM ERSÄTTTS ENLIGT LAGEN OM
OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING (625/
1991)**

I denna lag bestäms om ersättning till personer som bor i Finland för rehabilitering som behövs på grund av sådant olycksfall i arbete som avses i lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller sådan yrkessjukdom som avses i yrkessjukdomslagen (1343/1988). Vad denna lag bestämmer om rehabilitering skall ersättas med anledning av ett olycksfall i arbete eller en yrkessjukdom tillämpas också på annan skada eller sjukdom som ersätts enligt lagen om olycksfallsförsäkring.

Enligt lagens 11 § skall försäkringsanstalten om en skada som berättigar till ersättning medför långvariga begränsningar av arbets- och funktionsförmågan samt förvärvsmöjligheterna, på eget initiativ utan dröjsmål väcka ett rehabiliteringsärende som avses i 5 § samt se till att rehabiliteringsbehovet utreds ut och att klienten hänvisas till rehabilitering.

**1.1.9 ACT ON REHABILITATION
COMPENSATED FOR ON THE BASIS
OF THE MOTOR LIABILITY INSURANCE
ACT (626/1991)**

This Act contains provisions on compensation for rehabilitation needed because of a traffic injury as referred to in the Motor Liability Insurance Act (279/1959) payable to a person living in Finland. Under section 11, if the injury to be indemnified causes long-term limitations on the person's working ability and functional capacity and potential for earning a living, the insurance institution must on its own initiative and without delay take action on a rehabilitation matter as referred to in section 5 and ensure that the need for rehabilitation is investigated and the person concerned is guided into rehabilitation.

**1.1.10 ACT ON REHABILITATION
COMPENSATED FOR ON THE BASIS
OF THE EMPLOYMENT ACCIDENTS
INSURANCE ACT (625/1991)**

This Act contains provisions on indemnity payable to persons living in Finland for rehabilitation needed because of an occupational accident as referred to in the Employment Accidents Insurance Act (608/1948) and an occupational disease as referred to in the Occupational Diseases Act (1343/1988). What this Act provides concerning rehabilitation compensable because of an occupational accident or disease also applies to any other injury or illness compensated for under the Employment Accidents Insurance Act.

Section 11 of the Act states that if the injury to be indemnified is caused by long-term restrictions on working ability and functional capacity and potential for earning a living, the insurance institution must at its own initiative and without delay take action on a rehabilitation matter as referred to in section 5 and ensure that the need for rehabilitation is investigated and the person concerned is guided into rehabilitation.

1.1.11 *Ns. INDESIKOROTUSLAI*

Eräiden liikennevahingonkorvausten sitomisesta palkkatasoon annetussa laissa (875/1971) säädetään liikennevakuutusta koskevien eri lakien nojalla henkilövahingon johdosta suoritettavien jatkuvien korvausten ns. indeksitarkistuksista. Tämän lain mukaisen korotuksen on velvollinen suorittamaan peruskorvauksen maksamisesta vastuussa oleva vakuutusyhtiö, liikennevakuutuskeskus tai valtiokonttori.

Eräiden potilasvahingonkorvausten sitomisesta palkkatasoon annetussa laissa (255/1987) säädetään potilasvahingon (585/1986) nojalla henkilövahingon johdosta suoritettaviin jatkuviin korvauksiin tehtävistä indeksitarkistuksista. Tämän lain mukaisen korotuksen on velvollinen suorittamaan peruskorvauksen maksamisesta vastuussa oleva vakuutusyhtiö tai potilasvakuutuskeskus.

Tapaturmavakuutuslain (608/1948) 60 pykälässä säädetään vakuutuslaitosten velvollisuudesta osallistua muun muassa eräiden tapaturmavakuutuskorvausten indeksitarkistuksista aiheutuviin korvausten korotuksiin siten kuin ministeriö määrää.

1.2 *Kuluttajansuoja*

1.2.1 *KULUTTAJANSUOJALAKI (38/1978)*

Kuluttajansuojalaki koskee kulutushyödykkeiden tarjontaa, myyntiä ja muuta markkinointia elinkeinonharjoittajilta kuluttajalle. Lakia sovelletaan myös, kun elinkeinonharjoittaja välittää hyödykkeitä kuluttajille. Kuluttajansuojalaki ei koske lakisääteisiä vakuutuksia eikä työntekijän ryhmähenkivakuutusta. Vakuutustoimintaa koskevat erityisesti kuluttajansuojalain 2-4 luvut.

Kuluttajansuojalain 2 luvussa on markkinointia koskevia säännöksiä. Yleislausekkeen mukaan markkinoinnissa ei saa käyttää hyvän tavan vastaista tai

1.1.11 *DE S.K. INDEXFÖRHÖJNINGSLAGARNA*

I lagen om bindande av vissa trafikskadeersättningar vid lönenivån (875/1971) bestäms om s.k. indexjustering av fortlöpande ersättningar som med stöd av olika lagar som gäller trafikförsäkring utges till följd av personskada. Förpliktad att betala en i denna lag avsedd förhöjning är det försäkringsbolag, som ansvarar för erlagandet av grundersättningen, trafikförsäkringscentralen eller statskontoret.

I lagen om bindande av vissa patientskadeersättningar vid lönenivån (255/1987) bestäms att fortlöpande ersättningar som med stöd av patientskadelagen (585/1986) utges till följd av personskada skall indexjusteras. Det försäkringsbolag som ansvarar för basersättningen eller patientförsäkringscentralen skall utge förhöjning enligt denna lag.

I 60 § lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) bestäms om försäkringsbolagens skyldighet att delta i bl.a. de förhöjningar av ersättningar som orsakas av indexjusteringarna av vissa olycksfallsförsäkringsersättningar enligt vad ministeriet bestämmer.

1.2 *Konsumentskydd*

1.2.1 *KONSUMENTSKYDDSLAGEN (38/1978)*

Konsumentskyddslagen gäller utbud, försäljning och annan marknadsföring av konsumtionsnyttigheter från näringsidkare till konsumenter. Lagen tillämpas även då näringsidkare förmedlar nyttigheter till konsumenter. Konsumentlagen gäller inte lagstadgade försäkringar eller en arbetstgares grupplivförsäkring. Försäkringsverksamhet behandlas speciellt i 2-4 kap. konsumentskyddslagen.

I 2 kap. konsumentskyddslagen finns bestämmelser som gäller marknadsföringen. Enligt den allmänna klausulen får vid marknadsföring inte användas ett

1.1.11 *THE ACTS ON 'INDEX INCREASES'*

The Act on Linking Certain Traffic Damage Indemnities to Earnings (875/1971) contains provisions on 'index adjustments' to continuous indemnities payable because of personal injury under various acts related to motor liability insurance. The insurance company responsible for paying the basic indemnity, the Finnish Motor Insurers' Centre or the State Treasury is required to pay any increase under this Act.

The Act on Linking Certain Patient Injury Indemnities to Earnings (255/1987) contains provisions on index adjustments to be made to continuous indemnities payable because of personal injury under the Patient Injury Act (585/1986). The insurance company responsible for paying the basic indemnity or the Patient Insurance Centre is required to pay this statutory adjustment.

Section 60 of the Employment Accidents Insurance Act (608/1948) contains provisions on insurance institutions' duty to contribute, for instance, to increases in indemnities caused by index adjustments to certain employment accidents insurance indemnities as laid down by the Ministry.

1.2 *Consumer protection*

1.2.1 *CONSUMER PROTECTION ACT (38/1978)*

The Consumer Protection Act applies to the provision, sale and other marketing of consumer commodities by traders to consumers. It also applies when a trader intermediates commodities to consumers. The Act does not apply to statutory insurances or to employees' group life assurance. Chapters 2-4 of the Act deal specifically with insurance.

Chapter 2 of the Consumer Protection Act contains provisions on marketing. According to the general clause, marketing may not use any methods that are contrary to good practice or otherwise inappropriate vis-à-vis the con-

muutoin kuluttajan kannalta sopimattomana menettelyä. Markkinointia, joka ei sisällä kuluttajan terveyden tai taloudellisen turvallisuuden kannalta tarpeellisia tietoja, on aina pidettävä sopimattomana. Kiellettyä on myös antaa markkinoinnissa totuudenvastaisia tai harhaanjohtavia tietoja. Lisäksi luvussa on säännöksiä mm. kulutushyödykkeen hinnan ilmoittamisesta, ns. yhdistetystä tarjouksesta ja sattumanvaraisesta edusta.

Kuluttajansuojalain 3 luku koskee sopimusehtojen sääntelyä. Erityisesti on huomattava, että elinkeinonharjoittaja ei saa käyttää kulutushyödykeitä tarjotessaan sopimusehtoa, jota on pidettävä kuluttajan kannalta kohtuuttomana, kun otetaan huomioon kulutushyödykkeen hinta ja muut asiaan vaikuttavat seikat.

Kuluttajansuojalain 4 luvussa on säännökset kuluttajasopimuksen sovittelusta ja tulkinnasta. Sovittelu voi koskea paitsi kohtuutonta kulutushyödykkeen hintaa, myös muita kohtuuttomia sopimusehtoja. Ns. vakiosopimuksia koskevan tulkintasäännöksen mukaan sopimusehtoa on tulkittava kuluttajan hyväksi, jos kuluttajasopimuksen ehto on laadittu etukäteen ilman, että kuluttaja on voinut vaikuttaa sen sisältöön ja ehdon merkityksestä syntyy epätie-toisuutta.

Markkinoinnin lainmukaisuutta ja sopimusehtojen käyttöä kuluttajansuojan kannalta valvoo kuluttaja-asiamies. Kuluttaja-asiamies laatii markkinaohjeita ja neuvottelee alakohtaisia sopimusehtoja, jotka turvaavat kuluttajalle oikeussuojan vähimmäistason. Nämä ohjeet ohjaavat osaltaan alalla toimivien elinkeinonharjoittajien käyttäytymistä ja ovat pohjana arvioitaessa kunkin markkinointitoimenpiteen lainmukaisuutta tai sopimusehtojen kohtuullisuutta. Kuluttaja-asiamies on antanut markkinointiohjeen mm. yksilöllisten eläkevakuutusten markkinoinnista (1997).

sådant förfarande som strider mot god sed eller på annat sätt är otillbörligt mot konsumenterna. Marknadsföring i vilken det inte ingår uppgifter som är av behovet påkallade med hänsyn till konsumenternas hälsa eller ekonomiska trygghet skall alltid anses otillbörlig. Det är också förbjudet att vid marknadsföring lämna osanna eller vilseledande uppgifter. I kapitlet ingår också bestämmelser om bl.a. angivelse av priset på konsumtionsnyttigheter, s.k. kombinerat utbud och slumpartad förmån.

3 kap. konsumentskyddslagen gäller reglering av avtalsvillkor. Det bör framför allt noteras att en näringsidkare vid utbud av konsumtionsnyttigheter inte får använda avtalsvillkor, som med beaktande av priset för konsumtionsnyttigheten och av övriga bidragande omständigheter bör anses som oskäligt mot konsumenten.

I 4 kap. konsumentskyddslagen finns bestämmelser om jämkning och tolkning av avtal rörande konsumtionsnyttigheter. Jämkningsen kan förutom oskäliga priser på konsumtionsnyttigheter gälla också andra oskäliga avtalsvillkor. Enligt bestämmelsen om tolkning av s.k. standardavtal skall villkoret tolkas till konsumentens fördel om ett villkor i ett sådant avtal som avses i denna lag har utarbetats i förväg utan att konsumenten har kunnat påverka dess innehåll och det uppstår ovisshet om villkorets innebörd.

Marknadsföringens lagenlighet med hänsyn till konsumentskyddet övervakas av konsumentombudsmannen. Konsumentombudsmannen gör upp marknadsanvisningar och förhandlar om branschvisa avtalsvillkor som tryggar en miniminivå för konsumentens rättsskydd. Dessa anvisningar styr för sin del beteendet hos de näringsidkare som verkar på området och utgör grunden då man uppskattar respektive marknadsföringsåtgärds laglighet eller försäkringsvillkorens rimlighet. Konsumentombudsmannen har utfärdat marknadsföringsanvisningar bl.a. gällande marknadsföringen av individuella pensionsförsäkringar (1997).

sumer. Marketing that does not include information needed for the consumer's health or financial security must always be considered inappropriate. It is also forbidden to give false or misleading information in marketing. The chapter also contains provisions on, for instance, stating the price of a consumer commodity, tie-in offers and benefit depending on chance.

Chapter 3 of the Consumer Protection Act concerns the regulation of contract terms and conditions. It should particularly be noted that, when offering consumer commodities, a trader may not use a contract condition that can be deemed unreasonable from the consumer's point of view, considering the price of the commodity and other relevant factors.

Chapter 4 of the Consumer Protection Act contains provisions on adjustment and interpretation concerning a consumer contract. Adjustments can be made in the case not only of an unreasonably priced consumer commodity but also of other unreasonable contract terms. According to the provision on the interpretation of a 'standard agreement', a contract condition must be interpreted to the consumer's advantage if it was drawn up in advance without the consumer being able to influence it and its significance is in any way unclear.

The Consumer Ombudsman supervises the legality of marketing and the use of contract conditions from the point of view of consumer protection. The Ombudsman draws up marketing instructions and negotiates sectoral contract terms that will ensure consumers the minimal level of statutory legal protection. These instructions then regulate the behaviour of traders in the sector concerned and are the basis when the legality of marketing measures or the reasonableness of contract conditions are assessed. The Ombudsman has issued marketing instructions on, for instance, the marketing of individual pension insurances (1997).

1.2.2 HENKILÖTIETOLAKI (523/1999)

Henkilötietolakia sovelletaan henkilötietojen automaattiseen käsittelyyn sekä muuhun henkilötietojen käsittelyyn silloin, kun henkilötiedot muodostavat tai niiden on tarkoitus muodostaa henkilörekisteri tai sen osa. Lakia sovelletaan sellaiseen henkilötietojen käsittelyyn, jossa rekisterinpitäjällä on toimipaikka Suomen alueella tai muutoin Suomen oikeudenkäytön piirissä. Henkilötietolaisissa säädetään mm. henkilötietojen käsittelyä koskevista yleisistä periaatteista, arkaluonteisten tietojen ja henkilötunnuksen käsittelystä, rekisteröidyn oikeuksista sekä tietoturvallisuudesta ja tietojen säilytyksestä.

1.3 Verot ja veroluonteiset maksut

1.3.1 VAKUUTUSMAKSUVERO

Eräistä vakuutusmaksuista suoritettava verosta annetussa laissa (664/1966) säädetään Suomessa vakuutusliikettä harjoittavalle velvollisuus suorittaa valtiolle veroa vakuutussopimuksen nojalla kannettavasta vakuutusmaksusta. Vakuutusmaksusta on suoritettava veroa, milloin on vakuutettu Suomessa oleva omaisuus tai Suomessa harjoitettuun toimintaan liittyvä tai Suomessa oleva muu etuus. Verosta vapaa on vakuutusmaksu, joka perustuu yksinomaan henkilö-, luotto- tai jälleenvakuutussopimukseen tai potilasvahinkolain (585/1986) mukaiseen vakuutussopimukseen taikka maasta vietävän, maahan tuotavan tai maan kautta kuljetettavan tavaran kuljetusvakuutussopimukseen tai ulkomaanliikenteeseen pääasiallisesti käytettävän meri- tai ilma-aluksen tahi muun liikkuvan kuljetuskaluston vakuutussopimukseen. Veron määrä on 22 prosenttia vakuutusmaksuista, joihin vero ei sisälly. Vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa harjoittavalla ETA-vakuutusyhtiöllä on oltava veron suorittamista varten Suomessa kotipaikan omaava, lääninveroviraston hyväksymä edustaja.

1.2.2 PERSONUPPGIFTSLAGEN (523/1999)

Personuppgiftslagen tillämpas på automatisk behandling av personuppgifter och på annan behandling av personuppgifter då personuppgifterna utgör eller är avsedda att utgöra ett personregister eller en del av ett sådant. Lagen tillämpas på behandling av personuppgifter vid den registeransvariges verksamhetsställe som är beläget inom finskt territorium eller i övrigt står under finsk jurisdiktion. I personuppgiftslagen finns bestämmelser om bl.a. allmänna principer för behandlingen av personuppgifter, behandlingen av känsliga uppgifter och personbeteckning, den registrerades rättigheter samt om datasäkerhet och förvaring av uppgifter.

1.3 Skatter och avgifter av skattenatur

1.3.1 SKATT PÅ FÖRSÄKRINGSPREMIER

I lagen om skatt på vissa försäkringspremier (664/1966) bestäms att försäkringsgivare som bedriver rörelse i Finland är skyldiga att betala skatt till staten på försäkringspremier som uppbärs med stöd av försäkringsavtal. På försäkringspremier skall utgå skatt om egendom i Finland eller en förmån som hör till verksamhet som bedrivs i Finland eller annan förmån i Finland är försäkrad. Fri från skatt är en försäkringspremie som grundar sig uteslutande på person-, kredit- eller återförsäkringsavtal, på försäkringsavtal enligt patientskadelagen (585/1986), på avtal om transportförsäkring av en vara som exporteras, importeras eller transiteras eller på avtal om försäkring av huvudsakligen i utrikesfart använt sjö- eller luftfartyg eller annan rörlig transportmateriel. Skattebeloppet utgör 22 procent av försäkringspremier utan skatt. Ett utländskt EES-försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt bestäms om saken, skall för betalningen av skatten ha en av länsskatteverket godkänd representant med hemort i Finland.

1.2.2 PERSONAL DATA FILE ACT (523/1999)

The Personal Data File Act applies to the automatic processing of personal data and other processing of personal information when these data comprise, or will be used to comprise, a personal register or part of such register. The Act applies to such personal data processing when the register keeper has a place of business in Finland or otherwise within Finnish jurisdiction. The Act contains provisions on general principles related to personal data processing, the processing of sensitive information and personal codes, the rights of registered parties, and data security and the storage of data.

1.3 Taxes and tax-like payments

1.3.1 PREMIUM TAX

The Act on Tax on Certain Insurance Premiums (664/1966) contains provisions on the duty of a party engaging in insurance business in Finland to pay the State tax on premiums collected under insurance contracts. Tax must be paid on premiums in the case of assets insured in Finland or a benefit related to activities pursued in Finland or some other benefit in Finland. Premiums based solely on a personal, credit or reinsurance contract or an insurance contract under the Patient Injury Act (585/1986), a cargo insurance contract for goods exported from, imported into or transported through the country, or an insurance contract on a marine vessel or aircraft or other moving transport equipment used mainly for foreign traffic are tax-exempt. The tax is 22 per cent of the untaxed premiums. For the remittance of tax, an EEA insurance company engaged in the free provision of insurance services must have a representative with a domicile in Finland, approved by the provincial tax office.

1.3.2 PALOSUOJELUMAKSU

Palo- ja pelastustoimen tehostamiseksi on palovakuutetusta kiinteästä ja irtaimesta omaisuudesta suoritettava vuosittain palosuojelumaksu. Jokainen, joka harjoittaa vakuutusliikettä Suomessa, on velvollinen suorittamaan palosuojelumaksun. Vakuutuspalvelujen vapaata tarjontaa harjoittavalla ETA-vakuutusyhtiöllä on oltava Suomessa asiamies palosuojelumaksun suorittamista varten. Maksun määräämistä ja maksuunpanosta säädetään asetuksella (Laki palosuojelumaksusta (586/1946) ja Asetus palosuojelumaksusta annetun lain toimeenpanosta (512/1947)).

1.3.3 LIIKENNETURVALLISUUSMAKSU

Liikennevakuutuslain (279/1959) 18a pykälän mukaan sosiaali- ja terveystoimintatieteiden ministeriö voi määrätä kohtuullisen maksun sellaisen toiminnan tukemiseen, jolla harkitaan olevan yleistä merkitystä liikenneturvallisuuden edistämiseksi (ns. liikenneturvallisuusmaksu). Jokaisen liikennevakuutustoimintaa Suomessa harjoittavan vakuutusyhtiön on tilitettävä liikenneturvallisuusmaksu liikennevakuutuskeskukselle. Maksu käytetään ministeriön määräämällä tavalla liikenneturvallisuuden edistämiseen.

1.3.4 TYÖTURVALLISUUSMAKSU

Tapaturmavakuutuslain (608/1948) 35 pykälän mukaan tämän lain mukaista vakuutusta harjoittavan vakuutuslaitoksen vakuutusmaksuun sisällytetään työsuojelun edistämiseen käytettäväksi tarkoitettu maksu (ns. työturvallisuusmaksu). Maksun suuruus on kaksi prosenttia työnantajan vakuutusmaksusta lukuun ottamatta vapaaehtoisia tapaturmavakuutuksia.

1.3.2 BRANDSKYDDSAVGIFT

För effektivisering av brand- och räddningsväsendet skall för brandförsäkrad fast och lös egendom årligen betalas en brandskyddsavgift. Envar som driver försäkringsrörelse i Finland är skyldig att betala brandskyddsavgift. Ett utländskt EES-försäkringsbolag som här i landet fritt tillhandahåller försäkringstjänster enligt vad som särskilt bestäms om saken skall i Finland ha en representant för betalning av brandskyddsavgiften. Om avgiftsbeloppet och debitering bestäms genom förordning (lagen om brandskyddsavgift (586/1946) och förordningen angående införande av lagen om brandskyddsavgift (512/1947)).

1.3.3 TRAFIKSÄKERHETSAVGIFT

Enligt 18 a § trafikförsäkringslagen (279/1959) kan social- och hälsovårdsministeriet fastställa en skälig avgift som skall användas för att stöda verksamhet som prövas vara av allmän betydelse för främjandet av trafiksäkerheten (s.k. trafiksäkerhetsavgift). Varje försäkringsbolag som i Finland bedriver trafikförsäkringsrörelse skall redovisa avgiften till trafikförsäkringscentralen. Avgiften används enligt ministeriets föreskrifter för att främja trafiksäkerheten.

1.3.4 ARBETARSKYDDSAVGIFT

Enligt 35 § lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) innefattas i försäkringspremien i försäkringsanstalter som bedriver försäkring enligt denna lag ett belopp som skall användas för främjande av arbetarskyddet (s.k. arbetarskyddsavgift), och som utgör två procent av arbetsgivarens försäkringspremie med undantag av frivilliga olycksfallsförsäkringar.

1.3.2 FIRE PROTECTION FEE

An annual fire protection fee has to be paid on fire insurance on fixed and moveable assets, which is used to improve fire and rescue services. All parties engaging in insurance business in Finland are required to pay this fee. An EEA insurance company engaging in the free provision of insurance services must have an agent in Finland for payment of the fee. Provisions on the amount and debiting are laid down by decree (Act on Fire Protection Fees (586/1946) and Decree on Implementation of the Act on Fire Protection Fees (512/1947)).

1.3.3 TRAFFIC SAFETY FEE

According to section 18a of the Motor Liability Insurance Act (279/1959), the Ministry of Social Affairs and Health can stipulate a reasonable fee to support activity considered to have general significance for the promotion of traffic safety ('traffic safety fee'). Each insurance company engaged in motor insurance in Finland must pay this fee to the Finnish Motor Insurers' Centre. The proceeds are used to promote traffic safety in a manner specified by the Ministry.

1.3.4 OCCUPATIONAL SAFETY FEE

According to section 35 of the Employment Accidents Insurance Act (608/1948), a fee ('occupational safety fee') intended to be used to promote work safety and health is included in the premiums of an insurance institution engaged in insurance under the Act. The amount of the fee is two per cent of the employer's insurance premium, except in the case of voluntary employment accidents insurance.

1.3.5 TAPATURMAVAKUUTUSLAIN (608/1948) 58 PYKÄLÄN MUKAINEN MAKSU

Tapaturmavakuutuslain 58 pykälän mukaan vakuutuslaitos on velvollinen suorittamaan vuosittain Tapaturmavakuutuslaitosten liitolle erityisen maksun käytettäväksi sille muun muassa vakuuttamattomassa työssä sattuvista työtapaturmista aiheutuvien kustannusten kattamista varten. Sosiaali- ja terveystieteiden ministeriö vahvistaa maksun perusteet.

1.3.6 TAPATURMA- JA LIIKENNEVAKUUTUSLAITOKSILTA PERITTÄVÄ MAKSU

Vakuutuslaitosten, joilla on oikeus myöntää Suomessa tapaturmavakuutuslaissa (608/1948) tai liikennevakuutuslaissa (279/1959) tarkoitettuja pakollisia vakuutuksia, on suoritettava ns. laastariveroa kansaneläkelaitokselle. Maksut kerätään kuukausittain ennakoon ja maksun määrä vahvistetaan vuosittain annettavalla lailla (Laki tapaturma- ja liikennevakuutuslaitoksilta vuodelta 2003 perittävästä maksusta (880/2002)).

2. LIITTYMISPAKKO

2.1 Liikennevakuutuskeskus

Liikennevakuutuslain (279/1959) 17 pykälän mukaan kaikkien liikennevakuutustoimintaa Suomessa harjoittavien vakuutusyhtiöiden on kuuluttava liikennevakuutuskeskukseen.

2.2 Potilasvakuutuskeskus

Potilasvahinkolain (585/1986) 5 pykälän mukaan kaikkien potilasvakuutustoimintaa Suomessa harjoittavien vakuutusyhtiöiden on kuuluttava potilasvakuutuskeskukseen.

1.3.5 AVGIFT ENLIGT 58 § LAGEN OM OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING (608/1948)

Enligt 58 § lagen om olycksfallsförsäkring är försäkringsanstalterna skyldiga att årligen till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund betala en särskild avgift som skall användas för att täcka de kostnader som vållas förbundet genom bland annat olycksfall som har inträffat i oförsäkrat arbete. Social- och hälsovårdsministeriet fastställer grunderna för avgiften.

1.3.6 AVGIFT SOM UPPBÄRS AV OLYCKSFALLS- OCH TRAFIKFÖRSÄKRINGSANSTALTERNA

De försäkringsanstalter som har rätt att i Finland bevilja obligatoriska försäkringar enligt lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) eller trafikförsäkringslagen (279/1959) skall betala s.k. plåsterskatt till folkpensionsanstalten. Avgiften uppbärs i förskott månadsvis och avgiftens belopp fastställs årligen genom lag (lagen om avgift som för 2003 uppbärs hos olycksfalls- och trafikförsäkringsanstalterna (880/2002)).

2. ANSLUTNINGSTVÅNG

2.1 Trafikförsäkringscentralen

Enligt 17 § trafikförsäkringslagen (279/1959) skall alla de försäkringsbolag som bedriver trafikförsäkringsrörelse i Finland höra till trafikförsäkringscentralen.

2.2 Patientförsäkringscentralen

Enligt 5 § patientskadelagen (585/1986) skall samtliga försäkringsbolag som bedriver patientförsäkringsrörelse höra till patientförsäkringscentralen.

1.3.5 FEE ACCORDING TO SECTION 58 OF THE EMPLOYMENT ACCIDENTS INSURANCE ACT (608/1948)

According to section 58 of the Employment Accidents Insurance Act, an insurance institution is required to pay a special annual fee to the Federation of Employment Accidents Insurance Institutions to be used to cover the costs incurred by the Federation from occupational accidents, for instance in the course of uninsured work. The Ministry of Social Affairs and Health confirms the grounds for the fee.

1.3.6 FEE COLLECTED FROM ACCIDENT AND MOTOR INSURANCE INSTITUTIONS

Insurance institutions in Finland entitled to grant the compulsory insurances referred to in the Employment Accidents Insurance Act (608/1948) or Motor Liability Insurance Act (279/1959) are required to pay a special tax to the Social Insurance Institution (SII). The fees are collected monthly in advance and their amount is confirmed annually by law (Act on the Fee to be Collected from Accident and Motor Insurance Institutions for 2003 (880/2002)).

2. OBLIGATION TO JOIN

2.1 Finnish motor insurers' centre

According to section 17 of the Motor Liability Insurance Act (279/1986), all insurance companies engaging in motor insurance in Finland must be a member of the Finnish Motor Insurers' Centre.

2.2 Patient insurance centre

According to section 5 of the Patient Injury Act (585/1986), all insurance companies engaging in patient insurance business in Finland must be members of the Patient Insurance Centre.

2.3 Ympäristövakuutuskeskus

Ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain (81/1998) 6 pykälän mukaan ympäristövakuutuskeskuksen jäseniä ovat kaikki ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain mukaista toimintaa harjoittavat vakuutusyhtiöt.

2.4 Tapaturmavakuutuslaitosten liitto

Tapaturmavakuutuslain (608/1948) 30 a pykälän mukaan kaikkien tapaturmavakuutuslain mukaista vakuutusta harjoittavien vakuutuslaitosten on kuuluttava Tapaturmavakuutuslaitosten liittoon ja osallistuttava sen tehtävistä aiheutuviin kustannuksiin siten kuin tapaturmavakuutuslaissa säädetään.

3. VAKUUTUKSENHAKIJALLE JA -OTTAJALLE ANNETTAVIEN TIETOJEN KIELI

Jos vakuutuksia markkinoidaan Suomessa kuluttajille tai sellaiselle elinkeinonharjoittajalle, joka huomioon ottaen hänen elinkeinotoimintansa laatu ja laajuus sekä olosuhteet muutoin on vakuutuksenantajan sopijapuolena rinnastettavissa kuluttajaan, vakuutusehdot sekä muut vakuutuksenhakijalle ja -ottajalle vakuutuksesta annettavat tiedot on Suomessa noudatettavan hyvän vakuutustavan mukaisesti annettava hänen äidinkielellään, jos se on suomi tai ruotsi. Vakuutuksenantaja voi poiketa tästä vain vakuutuksenhakijan tai -ottajan nimenomaisella suostumuksella.

2.3 Miljöförsäkringscentralen

Enligt 6 § lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998) är medlemmar i centralen alla försäkringsbolag som bedriver försäkringsverksamhet enligt lagen om miljöskadeförsäkring.

2.4 Olycksfallsförsäkringsanstalternas förbund

Enligt 30 a § lagen om olycksfallsförsäkring (608/1948) skall samtliga försäkringsanstalter som bedriver försäkring enligt lagen om olycksfallsförsäkring höra till Olycksfallsförsäkringsanstalternas Förbund och delta i kostnaderna för dess uppgifter, enligt vad som bestäms i lagen om olycksfallsförsäkring.

3. SPRÅKET FÖR DE UPPGIFTER SOM GES TILL FÖRSÄKRINGSSÖKANDE ELLER FÖRSÄKRINGSTAGAREN

Om försäkringar marknadsförs till konsumenter i Finland eller till sådana näringsidkare som med beaktande av arten och omfattningen av hans näringsverksamhet samt omständigheterna i övrigt som avtalspart med försäkringsgivaren skall jämföras med en konsument skall försäkringsvillkoren samt de övriga uppgifterna om försäkringen som ges till försäkringssökanden eller försäkringstagare i enlighet med god försäkringssed som iaktas i Finland ges till sökanden eller försäkringstagaren på hans eller hennes eget modersmål om det är finska eller svenska. Försäkringsgivaren kan avvika från detta endast med sökandens eller försäkringstagarens uttryckliga samtycke.

2.3 Environmental insurance centre

According to section 6 of the Act on Environmental Damage Insurance (81/1998), the members of the Environmental Insurance Centre are all insurance companies engaging in operations in accordance with the Act.

2.4 Federation of employment accidents insurance institutions

According to section 30a of the Employment Accidents Insurance Act (608/1948), all insurance institutions engaging in insurance in accordance with the Act must belong to the Federation of Employment Accidents Insurance Institutions and contribute to its operating costs as laid down in the Act.

3. LANGUAGE OF INFORMATION GIVEN TO INSURANCE APPLICANT AND POLICYHOLDERS

If forms of insurance are marketed in Finland to consumers or to traders comparable to consumers as the insurer's counter party in view of the type and scale of their business operations and the general circumstances, the insurance terms and conditions and other information given to the applicant and policyholder about the insurance must be provided in the applicant's or policyholder's mother tongue if it is Finnish or Swedish, in accordance with good insurance practise in Finland. The insurer can only diverge from this with the express consent of the applicant or policyholder.

4. KULUTTAJIEN VAKUUTUSTOIMISTO JA LAUTAKUNTIEN SUOSI- TUKSET

Kuluttajien vakuutustoimiston ja vakuutuslautakunnan toiminta perustuu Kuluttajaviraston ja Suomen Vakuutusyhtiöiden Keskusliiton väliseen sopimukseen. Toimiston ja lautakunnan palvelut ovat maksuttomia kuluttajille.

Kuluttajien vakuutustoimisto neuvoo ja opastaa kuluttajia vakuutusasioissa sekä ennen vakuutuksen ottamista että sen jälkeen. Toimialueeseen kuuluvat kaikki vapaaehtoiset vakuutukset, lakisääteinen tapaturmavakuutus, liikennevakuutus ja potilasvakuutus.

Vakuutuslautakunta antaa suositusluontoisia lausuntoja. Lausuntoja voivat pyytää paitsi kuluttajat, myös ammatinharjoittajat ja yritykset. Lautakunnan toimialueeseen kuuluvat kaikki vapaaehtoiset vakuutukset.

Kuluttajavalituslautakunnasta annetun lain (42/1978) 1 pykälän mukaan kuluttajavalituslautakunnan tehtävänä on antaa ratkaisusuosituksia elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisiin erimielisyyksiin yksittäisissä kulutushyödykesopimuksia koskevissa tai muissa kulutushyödykkeen hankintaan liittyvissä asioissa, joita kuluttajat saattavat lautakunnan käsiteltäviksi. Kuluttajavalituslautakunta antaa siten ratkaisusuosituksia myös vakuutusopimuksiin liittyvissä asioissa.

Liikennevahinkolautakunnasta annetun lain (441/2002) 1 §:n mukaan liikennevahinkolautakunta toimii korvauskäytännön yhtenäistämiseksi liikennevahinkojen korvausasioissa lausuntoja ja soveltamissuosituksia antavana toimielimenä. Lain 6 §:ssä säädetään, milloin vakuutusyhtiön on pyydetävä lautakunnalta lausunto. Vahingonkär sineellä, vakuutuksenottajalla tai muulla korvaukseen oikeutetulla on oikeus pyytää lautakunnalta lausuntoa asiasta, joka koskee liikennevahingon korvaamista tai muuta samaan liikennevahinkoon liittyvää vaatimusta.

Potilasvahinkolautakunta toimii asian tuntija elimenä potilasvahinkolain

4. KONSUMENTERNAS FÖRSÄKRINGSBYRÅ OCH NÄMNDERNAS REKOMMENDATIONER

Konsumenternas försäkringsbyrås och försäkringsnämndens verksamhet baserar sig på ett avtal mellan Konsumentverket och Finska Försäkringsbolagens Centralförbund. Byråns och nämndens tjänster är avgiftsfria för konsumenterna.

Konsumenternas försäkringsbyrå ger råd och hjälper konsumenterna i försäkringsärenden både före och efter tecknandet av försäkringen. Till byråns kompetensområde hör alla frivilliga försäkringar, den lagstadgade olycksfallsförsäkringen, trafikförsäkringen och patientförsäkringen.

Försäkringsnämnden ger utlåtanden med karaktär av rekommendationer. Utlåtanden kan förutom av konsumenterna begäras även av yrkesutövare och företag. Till nämndens kompetensområde hör alla frivilliga försäkringar.

Enligt 1 § lagen om konsumentklagonämnden (42/1978) är det konsumentklagonämndens uppgift att ge rekommendationer om avgöranden av meningsskiljaktigheter mellan näringsidkare och konsumenter i angelägenheter i anknytning till enskilda avtal om konsumtionsnyttigheter eller annan anskaffning av konsumtionsnyttigheter vilka bringas till nämndens behandling av konsumenterna. Konsumentklagonämnden ger alltså även rekommendationer till avgöranden i ärenden som an knyter till försäkringsavtal.

I enlighet med 1 § lagen om trafikskadenämnden (441/2002) finns det ett organ för att förenhetliga praxis i ärenden som gäller ersättning av trafikskada, trafikskadenämnden, som ger utlåtanden och tillämpningsrekommendationer i ersättningsfrågor. I 6 § lagen bestäms om vilka frågor ett försäkringsbolag skall begära nämndens utlåtande. Skadelidande, försäkringstagare och övriga ersättningsberättigade har rätt att begära nämndens utlåtande i ärenden som gäller ersättning av trafikskada eller andra krav som hänför sig till samma trafikskada.

4. FINNISH INSURANCE OMBUDSMAN BUREAU AND BOARD RECOMMENDATIONS

The operations of the Finnish Insurance Ombudsman Bureau and the Finnish Insurance Complaints Board are based on an agreement between the Finnish Consumer Agency and the Federation of Finnish Insurance Companies. The Bureau's and Board's services are free to consumers.

The Finnish Insurance Ombudsman Bureau advises and guides consumers in insurance matters both before they take out insurance and thereafter. It covers all voluntary insurances, statutory accident insurance, motor third party liability insurance and patient insurance.

The Finnish Insurance Complaints Board issues opinions in the nature of recommendations. They can be requested by not only consumers but also self-employed persons and enterprises. The Board covers all voluntary insurances.

According to section 1 of the Act on the Finnish Insurance Complaints Board (42/1978), the function of the Board is to make recommendations for settling disputes between traders and consumers in individual matters related to consumer commodity contracts or other cases concerning the purchase of a consumer commodity that consumers place before the Board. The Board thus also issues recommendations in matters related to insurance contracts.

According to Section 1 of the Act on the Traffic Accident Board (441/2002), the Traffic Accident Board will function as the organ issuing statements and recommendations for the implementation of the Act in order to unify claims procedures for traffic accident claims. Section 6 of the Act provides regulations on the occasions upon which an insurance company must ask for a statement from the Board. The injured party, policyholder or other person entitled to compensation has the right to ask for a statement from the Board on matters related to

soveltamisalaan kuuluvissa korvausasioissa. Lautakunta antaa ratkaisusuosituksia ja voi myös tarvittaessa antaa yleisiä soveltamissuosituksia potilasvahinkolain (585/1986) mukaisissa korvausasioissa.

Ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain (81/1998) 22 pykälän mukaan ympäristövakuutuskeskuksen yhteydessä toimivan ympäristövakuutuslautakunnan tehtävänä on antaa ratkaisusuosituksia ympäristövahinkojen korvaamisesta sille, joka vaatii tai jolta vaaditaan korvausta ympäristövahinkovakuutuksesta annetun lain nojalla. □

Patientskadenämnden är ett sakkunnigorgan i ersättningsärenden som hör till tillämpningsområdet för patientskadelagen. Nämnden ger rekommendationer till avgöranden och kan vid behov även ge allmänna tillämpningsrekommendationer i ersättningsärenden enligt patientskadelagen (585/1986).

Enligt 22 § lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998) hör det till uppgifterna för den miljöförsäkringsnämnd som är verksam i anslutning till Miljöförsäkringscentralen att till den som kräver eller krävs på ersättning med stöd av denna lag ge rekommendationer om ersättning för miljöskador. □

compensation for a traffic accident or another claim connected to the same traffic accident.

The Patient Injuries Board acts as an expert body in compensation matters within the scope of application of the Act. The Board makes recommendations for settlements and also if necessary issues general recommendations for application in indemnity cases under the Act (585/1986).

According to section 22 of the Act on Environmental Damage Insurance (81/1998), it is the function of the Environmental Insurance Board at the Environmental Insurance Centre to issue recommendations for settlements regarding compensation for environmental damage to a party that is itself claiming, or has received a claim for, compensation under the Act on Environmental Damage Insurance. □

VAKUUTUSVALVONTA

Vakuutusvalvontavirasto
Mikonkatu 8, PL 449
00101 Helsinki
+358-9-4155 950
+358-9-4155 9515
www.vakuutusvalvonta.fi

Försäkringsinspektionen
Mikaelsgatan 8, PB 449
FIN-00101 Helsingfors
+358-9-4155 950
+358-9-4155 9515
www.vakuutusvalvonta.fi

Insurance Supervisory Authority
Mikonkatu 8, P.O. Box 449
FIN-00101 Helsinki
+358-9-4155 950
+358-9-4155 9515
www.vakuutusvalvonta.fi